

Fængselsfunktionæren

2

Dansk Fængselsforbund

Februar 2008

- 3 Leder
- 4 Politikere lover bedre arbejdsmiljø, uddannelse og meget andet
- 6 Når en morgenstund brænder sig fast på nethinden
- 8 Mange trusler mod personalet i Ringe
- 9 Mindre mobning i Kriminalforsorgen
- 10 Vi har dårligere helbred end øvrige danskere
- 12 Falder narkomisbruget?
- 13 Nyborg høster frugten af et bedre samarbejds-klima
- 14 Seniorliv på teatret
- 17 Statsministerens nytårstale
- 18 Varetager forbundet også ledernes interesser?
- 20 Så fik Møgelkær en kirke
- 23 Pårørendegruppe til ansatte - hvorfor det?
- 24 Hellere avisbud end fængselsfunktionær
- 25 Debat
- 30 Navne
- 32 Generalforsamlinger
- 35 Lån & Spar Bank
- 36 Tjenestemændenes Forsikring

Forsidebillede:

Møgelkær kirke

Udgivet af Dansk Fængselsforbund
Ramsingsvej 28 A, st. th.
2500 Valby
Tlf. 7255 9976 - Fax 7255 9990
www.danskfaengselsforbund.dk

Redaktion: Forbundsformand
Kim Østerbye (ansvh.)

Redaktør: John Rasmussen
Talosvej 7, 2770 Kastrup
Tlf. 3250 2037 - Mobil 4074 1487
E-mail:
fagblad@danskfaengselsforbund.dk

Layout, produktion og tryk:
Imprint Grafiske Løsninger
Thurøvej 8 · 4700 Næstved
Tlf. 5572 6692 - Fax 5572 7320
imprint@imprint.dk
www.imprint.dk

ISSN: 0902-8897

Indlæg til Fængselsfunktionæren:
Artikler modtages på CD-rom, gerne med udskrift eller pr. e-mail. Husk at angive navn, stilling og tjenestested i tilfælde af spørgsmål fra redaktionen. Indlæg til »Debat« må max. være på 750 ord eller 4500 tegn incl. mellemrum. Foto modtages gerne. Hvis de ønskes retur, bedes det anført.

Indlæg senest den 14. i måneden før optagelse.

Artikler og læserindlæg er ikke nødvendigvis et udtryk for redaktionens holdning eller forbundets mening.

Hvorfor kritiserer vi?

LEDER

Af Kim Østerbye,
formand for
Dansk Fængselsforbund

Jeg løber ofte ind i den holdning, at Dansk Fængselsforbund er alt for kritisk, sur og negativ. Skader det ikke mere end det gavner? Hvorfor bliver vi med at gentage, at sygefraværet er højt, at arbejdsmiljøet er dårligt, at sikkerheden skal forbedres?

Kunne vi ikke bruge noget krudt på noget af alt det positive, som også sker i Kriminalforsorgen?

Jo, jeg indrømmer, at forbundet ofte udfylder rollen som vågen vagthund, som giver hals, når der er fare på færde. I stedet for at være den flinke skødehund, som logrer med halen.

Det er ærgerligt, for der er masser af positive tiltag i Kriminalforsorgen. Der er for eksempel kommet mere fokus på sikkerhed. Og der er ofret en del penge på at istandsætte vore gamle bygninger. Og jo, der er også kommet mere fokus på personaleforholdene.

Der sker mange positive ting i Kriminalforsorgen. Og vi fremhæver meget af det. Blandt andet her i Fængselsfunktionæren. Men vi lever jo ikke i en ideel verden, hvor der slet ikke er brug for at rejse kritik af det ene eller det andet. Der er desværre lang vej igen, før vi kommer i den situation. Jeg kan derfor garantere, at forbundet også i 2008 udsender en enkelt pressemeddelelse eller to, hvor vi peger på problemer.

Det er ikke for at genere nogen personligt, men det er vores rolle som medlemmernes interesseorganisation. Vi skal påpege og drøfte de svagheder og problemer, der er på vores arbejdsplads.

I de kommende år er det vigtigere end nogensinde. Vi står i en situation, hvor vi skal tiltrække nye medarbejdere fra en generation af unge, der er lille i antal og kræsne i deres valg. Ingen kan fortæne dem i, at de kan være i tvivl om, hvorvidt Kriminalforsorgen er noget for dem.

Derfor: Vi skal fortsat diskutere, om medarbejdernes sikkerhed er god nok, om vores uddannelse er god nok, om arbejdsmiljøet kan forbedres og om vi

håndterer resocialiseringen af de indsatte på rette vis.

Det er ikke ensbetydende med, at vi skal vende enhver sten, vi møder på vejen. Man bliver nemt styret af her-og-nu-problemer, som altid vil opstå på en arbejdsplads som vores. I stedet skal vi kigge fremad og diskutere værdier og udvikling på længere sigt.

En del medarbejdere – nok især lederne tænker – hvordan skal vi få tid til alt det med udvikling, medarbejdersamtaler og vores egen uddannelse? En meget forståelig reaktion, når hverdagen i høj grad handler om drift, vagtplaner og indsatte. Det er dog min påstand, at vi ikke har råd til lade være.

Måske skal vi i højere grad satse på, at alle ikke skal kunne alt, men overveje om flere fællesfunktioner kan samles på færre hænder. Vi må og skal frigøre flere ressourcer, så der bliver bedre tid til at satse på alle medarbejdere.

Kriminalforsorgen er en spændende arbejdsplads med mange muligheder. Det er ikke tilfældigt, at 80 procent af medarbejderne har en høj jobtilfredshed. Jeg er selv en af dem. Og det skal vi værne om. ■

Politikerne lover bedre arbejdsmiljø, uddannelse og meget andet

Forhandlingerne om Kriminalforsorgens økonomi gik i stå i efteråret på grund af folketingsvalget. Nu skal flerårssaftalen forhandles på plads. Justitsministeren og partiernes retsordførere giver her deres bud på, hvor pengene skal prioriteres i 2008-2011.

*Peter Skaarup
(Dansk Folkeparti):*

Formand for Folketingets Retsudvalg

"Vi lægger vægt på, at arbejdsmiljøet bliver bedre i fængslerne til fordel for fængselsfunktionærerne. De har et hårdt arbejde, og rapporter samt erfaringer tyder på, at det er for hårdt. Det er ikke holdbart, at man på nogle vagter er alene. Lederuddannelsen og fængselsfunktionærernes uddannelse skal forbedres. Grunduddannelsen skal være længere og mere grundig inden for emner som konflikthåndtering. Og så skal vi have en højere grad af sikkerhed, så fangeflugter ikke er mulige. Hvis disse initiativer skal gennemføres, bliver det nødvendigt at sætte flere penge af til området."

*Karen Hækkerup
(Socialdemokraterne):*

Foto: karenhaekkerup.dk

"Der er behov for et massivt løft, der er rigtig meget, der halter – både forholdene for de ansatte, indsatte og bygningsmassen. Der er ekstremt behov for en uddannelsesreform for de ansatte. Der skal være mere teori, psykologi og konflikthåndtering. Vi skal have løftet de ansattes muligheder for uddannelse. Den resocialiserende indsats for de indsatte skal være i orden, de skal bruge tiden fornuftigt og have mulighed for uddannelse."

*Naser Khader
(Ny Alliance):*

"Ny Alliance satser på, at der kommer øgede bevillinger til Kriminalforsorgen. Der er et åbenlyst behov. Vi ønsker både at prioritere mere personale, det vil sige bedre normeringer, men også mulighed for efteruddannelse af personalet.

Samtidig prioriterer Ny Alliance midler til en bedre bygningsmasse."

*Anne Baastrup
(Socialistisk Folkeparti):*

"Arbejdsmiljøet skal indtænkes i alt. Det handler om uddannelse, uddannelse og uddannelse – til de indsatte, det vil forbedre arbejdsmiljøet for de ansatte. Desuden er hele sikkerhedsdiskussionen vigtig, som en del af de ansattes arbejdsmiljø, og igen er det vigtigt, at de indsatte får noget at rive i og begynder at tænke over egne ressourcer – det vil give et fuldstændigt skift i arbejdsmiljøet."

*Line Barfod
(Enhedslisten):*

"Der skal bruges mange, mange flere ressourcer, hvis der skal opretholdes det antal pladser, der er i dag. Hvis ikke der kommer et markant løft, er det uansvarligt i forhold til det dårlige arbejdsmiljø, og så er vi ikke med i forliget. De ansatte skal have en langt bedre grunduddannelse. Klientellet i fængslerne er anderle-

des i dag, og de ansatte skal være bedre rustede. Medarbejderne skal samtidig uddannes, så de kan gå videre ud i andre fag, så de ikke kun har mulighed for at være fængselsfunktionærer resten af livet. Der skal rekrutteres bredere, så de ansatte har forskellige baggrunde - nogle for eksempel med en mellemlang uddannelse. Det stiller krav til lønnen. Der skal være bedre leder- og efteruddannelse for alle. De indsatte skal have mere uddannelse, og der skal mere fokus på Kriminalforsorgen i Frihed."

*Simon Emil Ammitzbøll
(Det Radikale Venstre):*

"Det er tydeligt, at Kriminalforsorgen har været alt for underprioriteret i alt for mange år. Det kan vi se, bare vi kigger på noget basalt som Kriminalforsorgens bygninger. Når der står nogle og demonstrerer, for eksempel for bedre skoler, så tror jeg ikke, de ved, hvor galt det står til på andre områder af det offentlige. Vi skal derfor videre med bygningsvedligeholdelsen. Samtidig er det vigtigt med uddannelse til personale og indsatte. Med den nedslidning, der er inden for området, er der brug for mere uddannelse. En bedre grunduddannelse med en større teoretisk del og en forebyggende del i forhold til konfliktløsning

vil betyde, at personalet bliver bedre til at håndtere konflikter. Vi er nødt til at få sænket konfliktniveauet, så personalet får et godt arbejdsmiljø. De indsattes uddannelsesforhold skal også forbedres, og de skal være bedre rustede til at komme ud."

*Justitsminister
Lene Espersen
(Konservative):*

"Vi forhandler om mange temaer, men centralt i forhandlingerne står blandt andet bedre arbejdsmiljø, uddannelse af personale, bygningsforbedringer, uddannelse og udslusning af indsatte og sikkerhed. Da forhandlingerne om den nye aftale endnu ikke er færdige, kan jeg på nuværende tidspunkt ikke sige mere." *Af Rikke W. Sjølin*

Flerårsaftalen 2004-2007

Hvert fjerde år forhandler partierne en flerårsaftale for Kriminalforsorgen på plads. Den sidste udløb ved udgangen af 2007. I denne aftale prioriterede politikerne blandt andet flere fængselspladser, hurtigere afsoning af straf, hårdere straffe, en indsats overfor narko i fængsler og arresthuse og opførelse af et nyt fængsel i Østdanmark.

Flerårsaftalen 2008-2011

Dansk Fængselsforbund har en række ønsker til næste flerårsaftale. Blandt andet: Ny grunduddannelse, bedre mulighed for personaleudvikling, at planlagt alenearbejde afskaffes, supervision for alle medarbejdere, mere efteruddannelse, mere IT-uddannelse til personalet, bedre fysisk sikkerhed, bedre vedligeholdelse af bygninger og et nyt fængsel på Falster.

Når en morgenstund brænder sig fast på nethinden

Michael og Carsten glemmer ikke den morgen i Grønland, da de pludselig skulle forsøge at redde en indsat, som havde besluttet sig for at gøre en ende på sit liv med en kniv.

"Jeg har set døde indsatte før. Folk, der mangler 20 cm for at kunne nå gulvet. Men jeg har aldrig oplevet, at en døende griber fat i én. Der var blod overalt. Jeg gjorde, hvad jeg kunne for at stoppe blodet – ved at stikke mine fingre i de sår, den indsatte havde givet sig selv med en kniv. Der var blod over det hele." Ordene er Carstens. Sammen med Michael var han i 2006 udstationeret på Grønland. Her fik de en fælles oplevelse, som de godt kunne have undværet.

En skæbnesvanger morgen

Det er morgen i Grønland. Da Carsten åbner døren ind til en af cellerne, møder han et blodigt syn. En indsat har stukket sig selv. Michael er én af flere kollegaer, der bliver tilkaldt for at hjælpe:

"Vi ser en indsat styrtbløde fra kroppen. Vi går i gang med at forsøge at redde hans liv. Vi har fingrene i hjertekulen på

ham og presser med viskestykker. Tiden går enormt langsomt, og blodet fosser ud. Efter 10 minutter kommer de grønlandske reddere. Men det viser sig, at de reelt bare er chauffører. Den ene bliver ligbleg og ligner en, der skal kaste op, og den anden er magtesløs. Den indsatte bliver dårligere og dårligere og begynder at gå i kramper. Den ene af chaufførerne henter en bære. Den har ingen hjul. Vi må hjælpe med at holde bæren og få den indsatte over og bære bæren ud. Det er så uvirkeligt, at hjælpen er så mangelfuld. Jeg tager med på sygehuset. Manden er nu blevet et lig. De prøver at redde ham, men opgiver hurtigt og erklærer ham død," siger Michael.

Tiden efter

Carsten beskriver oplevelsen som ekstremt bestialsk.

Efter den voldsomme begivenhed deltager både Michael og Carsten i defusing, debriefing og er til en enkelt samtale hos en psykolog. Begge oplever, at de får den hjælp, de skal have, mens de er i Grønland.

Men deres oplevelse af den støtte, de får fra hver deres arbejdsplads hjemme i Danmark, er meget forskellig. Michael siger: "Jeg fik en masse mails fra mine nærmeste kollegaer. Der var i det hele taget meget støtte hjemmefra – jeg fik også en mail fra den lokale fagforeningsformand. Det blev jeg glædeligt overrasket over."

Michael mener ikke, oplevelsen har sat alt for dybe negative spor: "Den har ikke arbejdsmæssig betydning nu. Jeg er ikke bange for at åbne en dør eller den slags, men nogle gange tænker jeg på historien," siger han.

Carsten har det helt anderledes. Den døende indsatte nåede at give Carsten et par ord med på vejen: "Det kan godt være, befolkningen vil glemme mig, men det skal jeg nok sørge for, at I ikke

gør." Og Carsten har ikke glemt ham. Ironisk nok arbejdede Carsten nemlig ofte på den grønlandske afdeling på Anstalten ved Herstedvester, lige da han kom hjem til Danmark.

"Jeg kan ikke kigge på en grønlænder i dag uden at se ham den døde. Hver eneste gang jeg ser en grønlænder, gennemgår jeg oplevelsen igen og igen," siger Carsten.

Støtte

Hjemme i Danmark savner Carsten især nogle reaktioner fra ledelsen: "Der er ingen, der har spurgt, hvordan jeg har det.

Man kommer til at føle sig som et andenrangs menneske. Det er som om, de synes, jeg selv har været ude om det." Carsten får at vide, at han selv kunne have sagt til, hvis han havde brug for hjælp.

Det, mener Carsten, ikke bør være nødvendigt. Psykolog Kim Meng Gladov giver ham ret. Han har været ansat i en række af Kriminalforsorgens institutioner, hvor han blandt andet har haft samtaleterapi med de indsatte. Psykologen har desuden undervist i psykologi på Fængselsfunktionærernes grunduddannelse på Kriminalforsorgens Uddannelsescenter fra 2005-2007.

"Det skal ikke være op til de enkelte fængselsfunktionærer at fortælle, hvad de har brug for efter en voldsom begivenhed. Måske har de ikke overskuddet, måske bliver det opfattet som svagt. Støtte skal gives automatisk," siger Kim Meng Gladov.

Lederne har et ansvar

"Voldsomme hændelser er ikke den enkeltes problem. Det må ikke være tabu, at man har brug for at reagere, og man må ikke være alene med oplevelsen. Lederne har et stort ansvar. Der skal være procedurer for, hvad der sker,

Tema:

Dage, der ændrer livet

Fængselsfunktionæren sætter fokus på arbejdsdage, hvor kollegaer pludselig står midt i en voldsom og kritisk situation. Dage, der ændrer livet. Artikelserien beskriver seks medarbejders oplevelser og tiden efter. I dette nummer kan du møde Carsten og Michael og høre en psykologs bud på, hvad ledere, kollegaer og du selv bør gøre, når der opstår voldsomme situationer.

Psykologens råd: Hvis du oplever noget voldsomt

- Det er normalt at blive påvirket.
- Vi reagerer forskelligt.
- Måske har du problemer med at sove, mindre lyst til at spise, bliver hurtigere sur eller andet.
- Lyt til de mennesker, der er i nærheden af dig: kollegaer, familie, og venner. Hvis de siger, du har ændret dig, så skal du tage det alvorligt.
- Tag imod tilbud om at tale om det, du har oplevet. Vær åben.
- Tag eventuelt stilling til, om du er på den rigtige afdeling/institution, eller om du hellere vil flyttes.
- Få hjælp, hvis du har behov for det. Eventuelt fra Falck Healthcare.

når en fængselsfunktionær har været udsat for noget voldsomt," siger Kim Meng Gladov.

Men mennesker er forskellige. Nogle bliver meget påvirkede af en situation, som andre måske slet ikke opfatter som ubehagelig. Psykologen foreslår derfor, at man sender et signal om, at det aldrig er op til den enkelte at vurdere, hvornår man skal have hjælp. Det kan lederne gøre ved at udarbejde en liste. På listen skal der stå i hvilke situationer, der bliver tilbudt støtte, og hvad støtten består i. Samtidig skal personalet have mulighed for at bede om hjælp i tilfælde, der ikke er nævnt på listen.

Og ifølge Kim Meng Gladov er det normalt at reagere, når man som fængselsfunktionær oplever noget voldsomt: "Vi er ikke vant til at se folk oversmurt med blod, folk der har hængt sig eller andet i den stil. Når vi ser voldsomme hændelser, bliver vi psykisk trætte."

Psykisk træthed giver reaktioner, som ifølge psykologen kan være alt fra, at man sover dårligt, ændrer spisevaner,

bliver mere aggressiv, opfarende eller ked af det.

"Min fornemmelse er, at hjælpen kunne være bedre rundt omkring i Kriminalforsorgens institutioner. Der er en kultur, som resulterer i, at problemerne ikke tages alvorligt nok," siger Kim Meng Gladov.

Af Rikke W. Sjølin

Psykolog Kim Meng Gladov: "Det skal ikke være op til de enkelte fængselsfunktionærer at fortælle, hvad de har brug for efter en voldsom begivenhed. Støtte skal gives automatisk."

Tjenestemændenes Låneforening

RENTENEDSÆTTELSE

Tjenestemændenes Låneforening har besluttet at nedsætte foreningens udlånsrente med 0,25%, således at renten nedsættes fra 7,0 % p.a. til

6,75 % p.a.

med virkning fra 01.01.2008.

Der er fortsat ingen omkostninger forbundet med at optage lån hos TJL.

Der henvises i øvrigt til låneforeningens hjemmeside - www.tjlaan.dk - hvor øvrige lånebetingelser, låneeksempler og ansøgningskema kan findes.

Vi vil benytte lejligheden til at ønske alle et godt nytår.

Med venlig hilsen
Henning Glintborg, Direktør

Mange trusler mod personalet i Ringe

Unge indsatte med etnisk baggrund giver problemer i Statsfængslet i Ringe.

Medarbejderne i Statsfængslet i Ringe oplever mange tilfælde af vold og trusler. Ifølge afdelingsformand for Dansk Fængselsforbund, Erling Grønholt, har tallene aldrig været højere.

I 2006 var der 10 trusler om vold, et forsøg på vold, tre voldssager og to sexkrænkelser i fængslet.

Den kedelige statistik blev forværret i 2007, hvor der var 19 trusler om vold, et forsøg på vold, tre voldssager og tre sexkrænkelser.

Erling Grønholt mener, at problemerne udspringer af en vanskelig gruppe indsatte: "Klientellets sammensætning er en af årsagerne. Vi har især problemer på to afdelinger med mange andengenerationsindvandrere: Nogle gange koger det hele over som et udslag af magtkampe både internt mellem etniske indvandrere og i forhold til danskere," siger Erling Grønholt.

Han peger samtidig på, at personalet generelt mangler erfaring i at håndtere den vanskelige gruppe indsatte: "Vi har anciennitetsmæssigt et meget ungt personale. De har selvfølgelig endnu ikke de kompetencer, der er nødvendige til at løse de til tider meget vanskelige konflikter. De mangler uddannelse og redskaber," siger Erling Grønholt.

Inspektør i Statsfængslet i Ringe, Bodil Philip, er enig i, at det er en udfordrende opgave at arbejde med unge mænd, hvoraf mange har flygtningebaggrund: "Det kræver kompetencer og stor dygtighed af personalet. Jeg er også enig i, at enhver form for vold og trusler ikke kan accepteres. Desværre er det en

Trods en række initiativer, så oplever personalet i Statsfængslet i Ringe stadig mange episoder med vold og trusler.

udvikling, vi også ser i det almindelige samfund, hvor tonen overfor myndigheds personer kan være ganske grov," siger Bodil Philip.

Hun kan dog ikke genkende Erling Grønholts oplysninger om et stigende problem med vold og trusler mod personalet.

"Antallet af vold og trusler mod personalet har været nogenlunde konstant i de sidste tre år. Der var otte episoder med vold og trusler i 2005, 11 i 2006 og 11 i 2007. Forskellen mellem fængslets officielle tal og Erlings Grønholts tal for 2007 er, at de officielle tal omfatter afgørelser, hvor Erling Grønholts tal omfatter rapportskrivernes oplysninger," siger Bodil Philip.

Påbud fra Arbejdstilsynet

I 2006 udstedte Arbejdstilsynet påbud til fængslet om at forbedre det psykiske arbejdsmiljø. Tilsynet lagde blandt andet vægt på, at fængslet har mange unge indsatte med anden etnisk baggrund, som har vanskeligt ved at indgå i fængslets rammer.

Tilsynet pegede også på, at der manglede ledelsesmæssig støtte og opbakning til medarbejderne i fængslet. Og at fængselsfunktionærerne mange steder i fængslet arbejder alene.

"Jeg genkender Arbejdstilsynets vurderinger. Vi har selv gennemført en spørgeskemaundersøgelse på de to afdelinger efter tilsynets vejledning. Personalet mener, at ledelsen bør træde mere i karakter, og at der er brug for mere mandskab. I dag er der alenevagter med op til 16 indsatte i weekender og på helligdage. Det er uacceptabelt. Og problemerne er forværrede, efter Arbejdstilsynet har været her," siger Erling Grønholt.

Bodil Philip oplyser, at påbudet i øjeblikket er anket, men at der er taget initiativer: "Vi har fået en daglig lederstilling til styrkelse af ledelsesopgaver og to stillinger med henblik på aflastning af særligt belastede områder. Vi holder et tredages kursus i samtaleteknik for personalet på de to omtalte afdelinger. Desuden er der i forbindelse med resultatkontraktdrøftelserne stillet fængslet et treårigt projekt i udsigt, hvor der skal arbejdes med fælles fodslag i lederkredsen og mellem de to afdelingers personale," siger Bodil Philip.

Iman ansat

Inspektøren henviser samtidig til, at fængslet har ansat to hashmisbrugskon-sulenter, der i særlig grad arbejder med de unge mænd og at fængslet har ansat flere medarbejdere med fremmed baggrund.

Desuden er der ansat en imam, der besøger fængslet en gang om ugen. Erling Grønholt er tilfreds med, at der er afsat flere penge til kompetenceudvikling og til at håndtere vold og trusler, men han er ikke overbevist om, at det er nok.

"Det løser bare ikke personalets utryghed ved alenearbejde i et konfliktfyldt arbejdsmiljø," siger han. ■

Af Søren Gregersen

Mindre mobning i Kriminalforsorgen

En ny undersøgelse viser, at 25 procent af de prøveansatte har oplevet mobning. Men problemet er mindre end tidligere, vurderer Direktoratet for Kriminalforsorgen.

En ud af fire prøveansatte fængselsfunktionærer har været udsat for mobning. Det viser en mobbeundersøgelse, som blev offentliggjort i december 2007.

Undersøgelsen blev bestilt af justitsminister Lene Espersen (K) i foråret 2007. Det skete efter Jyllands-Posten havde behandlet omgangstonen i Kriminalforsorgen i en række avisartikler. Artiklerne fremførte den påstand, at tonen blandt medarbejderne i fængsler og arresthuse er blevet hårdere i de senere år.

Ifølge Direktoratet for Kriminalforsorgen holder den konklusion ikke vand. Direktoratet mener derimod, at udviklingen går i den modsatte retning. Hvis man sammenligner med klimaundersøgelsen fra 2001, så er der sket et fald på ni procent i andelen af medarbejdere, der oplever, at andre bliver mobbet.

Kontorchef Ina Eliassen i straffuldbyrdelseskontoret i Direktoratet for Kriminalforsorgen siger: "Vi har i de senere år haft meget fokus på psykisk arbejdsmiljø, herunder på mobning."

Hun peger på, at direktoratet har nedsat en task force for arbejdsmiljø, der fremover skal arbejde med sygefravær, fastholdelse og mobning i fængsler og arresthuse.

Formand for Dansk Fængselsforbund, Kim Østerbye, er enig i, at der brug for initiativer for at forbedre arbejdsklimaet i Kriminalforsorgen: "Det er skuffende, at mobning stadig er et problem i Kriminalforsorgen. En

kollega, som bliver mobbet, er én for mange. På den anden side er der grund til at glæde sig over, at langt de fleste prøveansatte ikke har oplevet mobning, og at omfanget tilsyneladende er faldende. Det skal helst fortsætte. Vejen frem er en forbedret grunduddannelse, mere efteruddannelse og praktikvejledere, der kan hjælpe de prøveansatte," siger Kim Østerbye.

Det fremgår af undersøgelsen, at en lille andel af de prøveansatte – 3 procent – har besluttet at forlade Kriminalforsorgen, mens 16 procent overvejer det. Den væsentligste årsag til dette er ikke mobning. Det kunne ellers være indtrykket, hvis man læste flere avisartikler i forbindelse med offentliggørelsen.

Den primære årsag, til at de prøveansatte overvejer at finde andre græsgange, er derimod den lave løn i Kriminalforsorgen.

Prøveansat: Der er en hård tone

I Statsfængslet i Jyderup er prøveansatte Kim Kristensen ikke overrasket over mobbeundersøgelsens resultater.

"Jeg har ikke selv prøvet at blive mobbet, men jeg kan godt følge tallene, når jeg hører, hvad der bliver sagt rundt omkring," siger Kim Kristensen.

Han understreger, at problemet tages alvorligt i statsfængslet: "Der er en hård tone, den har altid været der – og den er svær at lave om på. En ny pp'er stiller sig jo ikke op over for en gammel betjent og siger noget. Så brænder vi hellere inde med det," siger Kim Kristensen.

Derfor har man indført sparringspartnere i Statsfængslet i Jyderup. 90 procent af medarbejderne er med i ordningen. De har alle valgt sig én at sparre med.

"I stedet for at man går til den kollega, der har mobbet, så går sparringspartneren til personen og snakker om, hvad vi kan gøre," siger Kim Kristensen.

Den ordning ligger op ad de tanker, man har i Direktoratet for Kriminalforsorgen: "Vi skal have uddannet egentlige mobberådgive-

"Der er en hård tone, den har altid været der – og den er svær at lave om på. En ny pp'er stiller sig jo ikke op over for en gammel betjent og siger noget. Så brænder vi hellere inde med det," siger Kim Kristensen, prøveansat i Statsfængslet i Jyderup.

re, og man skal kunne trække på dem i det daglige arbejde, ligesom kolleganetværket skal geares til at spotte problemer med mobning," siger Ina Eliassen.

Uklare signaler

Den nye mobbeundersøgelse viser også, at to tredjedele af de prøveansatte mangler klare retningslinier for, hvordan man undgår og modarbejder mobning på arbejdspladsen. Og under halvdelen mener, at lederne har gjort det klart, at mobning ikke tolereres.

"Ledelsen har noget, der skal kommunikeres bedre ud. Det er vigtigt, at medarbejderne har den rette vejledning for at undgå mobning," siger Kim Østerbye.

Fra centralt hold er der udarbejdet en vejledning om mobning: "Vi har fulgt op på, om vejledningen er lokalt forankret. Alle institutioner er derfor blevet bedt om at udfærdige en lokal mobbepolitik. Vi har sendt et tydeligt tegn til ledelserne om, at det skal prioriteres," siger Ina Eliassen. ■

Af Rikke W. Sjølin

Sundhedsprofil:

Vi har dårligere helbred end øvrige danskere

En ny sundhedsprofil for det uniformerede personale i Kriminalforsorgen er på trapperne. Den indeholder både dårligt og godt nyt: Personalets helbred har det mindre godt - til gengæld er de fleste glade for jobbet.

Det uniformerede personale i Kriminalforsorgen bekræfter sygestatistikens nøgne kendsgerninger: Personalet vurderer, at deres helbred er dårligere end danskernes generelt.

Det kommer blandt andet til udtryk ved, at langt flere i Kriminalforsorgen lider af hovedpine, stress og depression end i landets øvrige befolkning. Til gengæld er et stort flertal af personalet meget tilfredse med deres samarbejde med kollegaer og ledere og med kontakten til de indsatte.

Det er nogle af de resultater, man kan læse i en helt ny sundhedsprofil for det uniformerede personale i Kriminalforsorgen.

Forbundskasserer i Dansk Fængselsforbund, Peder Jørgensen, sidder i styregruppen, der har haft ansvaret for projektet: "Når man læser sundhedsprofilen, kan man se, at vi har et højere sygefravær og en dårligere helbredstilstand i forhold til de nationale tal. Det er kedeligt, men det kommer ikke bag på mig," siger Peder Jørgensen.

Organisationspsykolog Susie Kjær fra Orbicon Arbejdsmiljø har sammen med to kollegaer stået for at indsamle data og analysere dem. Hun hæfter sig især ved, at langt flere i Kriminalforsorgen lider af behandlingskrævende hovedpine, stress og depression end danskerne generelt.

Dette billede stemmer overens med tal fra Dansk Fængselsforbund. Statistikken viser, at fraværsprocenten blandt fængselsfunktionærer ligger på 5,9 mod 4,1 for øvrige funktionærer i Danmark i de syv første måneder af 2007. "Det skyldes især, at personalet er mere trætte, mere udslidte og mere deprimerede end danskerne generelt," siger Susie Kjær.

Positivt samarbejds-klima

Men sundhedsprofilen tegner ikke kun et negativt billede af livet i uniform i Kriminalforsorgen. "Når man tænker på

al den polemik, der har været, så er det overraskende, at alle faktisk synes, der er et godt og positivt samarbejde – både ledere og basispersonale," siger Peder Jørgensen.

Undersøgelsen viser en høj grad af tilfredshed: Når det gælder samarbejdet med kollegaer, siger 86 procent, at de er tilfredse eller meget tilfredse. Det samme siger 84 procent om kontakten med de indsatte. Når spørgsmålet går på samarbejdet mellem nærmeste leder og medarbejdere erklærer 68 procent sig tilfredse eller meget tilfredse.

Ifølge organisationspsykologen hænger tallene fint sammen: "Man kan godt være involveret og glad for samarbejdet samtidig med, at det er et hårdt arbejde," siger Susie Kjær.

Men den store gruppe af tilfredse efterlader en mindre gruppe utilfredse, og dem er der ifølge Susie Kjær god grund til at holde øje med: "De, som er utilfredse, er lige præcis dem, som er hårdest ramt – de er mest deprimerede og anspændte. De er i risikozonen for at få mere sygefravær, flere sygdomme og for at blive mere utilfredse med sig selv. Dem kan man hjælpe enten ved, at lederne bliver bedre til at spotte dem eller via ordninger med støtte fra kollegaer. Hvis man gør brug af det sidste, er det vigtigt med uddannelse, så kollegaerne kender tegnene på stress mv.," siger Susie Kjær.

At der er tale om særlige vilkår for det uniformerede personale i Kriminalforsorgen, er Susie Kjær ikke i tvivl om. Hun siger: "Arbejdet er hårdt, og det er det blandt andet, fordi de ansatte oplever, at der er tidspres, uklare og urealistiske mål, ringe udviklingsmuligheder og mange indeklima- og støjproblemer."

Over halvdelen af deltagerne i undersøgelsen påpeger netop utilfredshed med indeklimaet, mens cirka halvdelen er mindre tilfredse eller utilfredse med

Andel, der har angivet, at de lider af en behandlingskrævende sygdom		
	Uniformeret personale i Kriminalforsorgen	Alle danskere
Hovedpine	19 pct.	11,1 pct.
Stress	18 pct.	11 pct.
Depression	7 pct.	3,8 pct.

Næsten dobbelt så mange af deltagerne i sundhedsundersøgelsen angiver at lide af hovedpine, stress eller depression i forhold til danskere generelt.

Andel af deltagerne i undersøgelsen, der angiver, at de er tilfredse eller meget tilfredse med forskellige forhold på jobbet i procent

Samarbejde med kollegaer	86 pct.
Kontakten til de indsatte	84 pct.
Indflydelse på vagtplan og arbejdstid	81 pct.
Indflydelse på egne arbejdsopgaver	72 pct.
Samarbejde mellem nærmeste leder og medarbejdere	68 pct.

Dårligt samarbejde i Kriminalforsorgen? Det mener medarbejderne ikke: 86 procent er tilfredse med samarbejdet med kollegaerne. 68 procent er tilfredse med samarbejdet med nærmeste leder og medarbejder.

støj, tidspres, udviklingsmuligheder og faglig støtte.

Anbefalinger

I sundhedsprofilen kan man læse en række anbefalinger til, hvor der skal sættes ind. Blandt anbefalingerne er et bedre indeklima, støtte og opkvalificering af ledelse, prioritering og tydeliggørelse af mål samt udarbejdelse af sundhedsstrategier, herunder sundere livsstil for medarbejderne

"Jeg håber, at man rundt omkring tager anbefalingerne til sig og drøfter dem i de lokale samarbejdsudvalg. Der skal både være en central og en lokal indsats. Fra centralt hold skal man tilføre

midler og sikre, at der sker noget i de enkelte institutioner - gerne mere målrettet end det er tilfældet i dag. Samtidig kunne man indskrive krav til indsatsen, eksempelvis i forhold til indeklima, i kontrakterne mellem direktoratet og institutionerne - så man er sikker på, at der sker noget," siger Peder Jørgensen. ■

Af Rikke W. Sjølin

Kort om undersøgelsen

Det er Branchearbejdsmiljørådet, der har bestilt sundhedsprofilen i Kriminalforsorgen. 1.536 personer har svaret på et spørgeskema i august 2007. Sundhedsprofilen bliver offentliggjort på www.danskfaengselsforbund.dk midt i marts 2008.

STA er flyttet til nye lokaler i Aalborg

STAs kontor i Aalborg flytter fra Vesterbro 41 til Kattesundet 15, 9000 Aalborg.

Pladsen i det gamle kontor var meget trang, og efter vi har udvidet åbningstiderne, var der behov for et større kontor. Kontoret er centralt placeret på hjørnet af Kattesundet/Korsgade - tæt på Vesterbro, hvor der er bus-stop, i gå-afstand fra DSB-station Aalborg Vestby (ca. 1 km).

Åbningstiderne er som på de øvrige STA kontorer:

Mandag og tirsdag 9.30 – 14.00, torsdag 9.30 - 17.30 og fredag 9.30 - 13.00. Telefonnummeret er fortsat 7012 3782, og ved opkald fra mobil 98 16 92 35.

Falder narkomisbruget?

Antallet af positive urinprøver falder, samtidig med at der bliver fundet mere hash. Det rejser tvivl om hvilken retning narkomisbruget bevæger sig i Kriminalforsorgen.

Er færre positive urinprøver et tegn på mindre narkomisbrug i fængsler og arresthuse? Nej, mener en af landets hundeførere.

Hundefører Christian Bøje peger på, at der bliver fundet mere hash i Kriminalforsorgens celler. Han er derfor ikke enig i artiklen "Fald i narkomisbrug", som blev bragt i Fængselsfunktionæren i november. Det fremgik af artiklen, at antallet af positive urinprøver i Kriminalforsorgen er faldet fra 15,9 procent i 2005 til 10,2 procent i den første del af 2007.

"Jeg mener, at det er tyndt grundlag at bygge på, hvis man påstår, at narkotikamisbruget er faldet i Kriminalforsorgen," siger Christian Bøje.

Han har den stik modsatte opfattelse: "Set fra min side er narkotikamisbruget stigende, da den mængde hash og narko der er fundet ved de visitationer, hvor narkohundene har deltaget, er steget. I hele 2006 blev der fundet 4,7 kg hash, mens der alene i de første ti måneder af 2007 blev fundet 7,2 kg hash. Det tyder på en stigning på ca. 80 procent fra 2006 til 2007," siger Christian Bøje.

Sikkerhedschef i Direktoratet for Kriminalforsorgen, Michael Gjørup, er ikke enig i Christians Bøjes konklusion.

"Det er korrekt, at der er fundet flere stoffer, men jeg tror ikke, at det er et udtryk for et stigende forbrug.

Sikkerhedschef Michael Gjørup vurderer, at den øgede indsats mod narkotika betyder mindre misbrug i institutionerne.

Tværtimod. Det er snarere et udtryk for, at vi har intensiveret indsatsen mod narko. Det var et af punkterne i den sidste flerårsaftale: Flere narkohunde skal øge mulighederne for at opspore indsmuglet narko og andre ulovlige stoffer. Fundene i 2007 viser, at det har haft en effekt. Derudover har vi forstærket kontrollen af de indsattes narkomisbrug og misbrug af anabolske steroider ved, at der gennemføres urinprøvekontrol. Endelig har vi skærpet sanktionerne og øget behandlingstilbudene," siger Michael Gjørup.

Større mængde pr. indsat

Christian Bøje understreger, at også mængden af hash, der bliver fundet pr. besøg, stiger: "Hvis man ser på mængden af hash, der bliver fundet af narkotikahunde, så er mængden steget fra 8,2 gram pr. besøg i 2006 til 10,8 gram i

2007. Det er en stigning på 32 procent. Hvis vi ser på fund af redskaber, der bliver brugt til hash-rygning, er der sket en stigning på 24 procent fra 2006 til 2007. Jeg har indtryk af, at der bliver mere og mere narkotika i Kriminalforsorgens institutioner," siger Christian Bøje.

Michael Gjørup har derimod tillid til at narkomisbruget falder: "Alle meldinger fra institutionerne peger på, at misbruget er blevet mindre, men der vil altid være en restgruppe med et stort forbrug, som vi ikke kan nå. De fortsætter deres misbrug, uanset hvilke konsekvenser det har. Jeg mener fortsat, at vi med støtte i oplysningerne fra centrale personer i institutionerne sammenholdt med tallene fra urinprøverne må konstatere, at misbruget er faldet," siger sikkerhedschefen. ■

Af Søren Gregersen

Nyborg høster frugten af et bedre samarbejdsclima

Statsfængslet i Nyborg har satset stort på samarbejde og medarbejderudvikling. Det bærer nu frugt: Både antallet af trusler og personalets sygedage falder.

Tidligere tiders negative vibrationer om vold og samarbejdsproblemer i Statsfængslet i Nyborg er i dag et overstået kapitel.

I 2002 blev den daværende inspektør slået ned af indsatte i sin egen have. I 2004 hærgede 100 indsatte statsfængslet i Danmarkshistoriens største fangeoprør. I 2006 var samarbejdet mellem medarbejdere og ledelse så dårligt, at statens samarbejdssekretariat blev tilkaldt for at mægle mellem de stridende parter.

Nu har piben fået en langt mere opmuntrende lyd. Inspektør Arne Tornvig Christensen tilskriver det stor betydning, at klimaet mellem ledelse og medarbejdere er blevet bedre: "Vi har et godt samarbejde. Det kommer blandt andet til udtryk ved, at vi har en god tone indbyrdes," siger inspektør Arne Tornvig Christensen.

Netop tonen har stor indflydelse. Det siger afdelingsformanden for Dansk Fængselsforbund, Bo Henrik Sørensen: "Man sender på samme kanal, som man modtager. Derfor er det vigtigt, at vi omgås på en pæn og ordentlig måde." Den gode tone har ifølge inspektøren og lokalafdelingsformanden medvirket til, at antallet af episoder af vold og trusler mod de ansatte fra de indsatte er faldet

"Man sender på samme kanal, som man modtager. Derfor er det vigtigt, at vi omgås hinanden på en pæn og ordentlig måde," siger Bo Henrik Sørensen.

fra 72 i 2004 til 16 i 2007. Og at medarbejdernes sygefravær er faldet markant. Alene i 2007 er der sket et fald fra 32 sygedage pr. ansat i januar til 19,2 sygedage pr. ansat pr. år i december.

Fuld skrue på medarbejderudvikling

Ifølge Bo Henrik Sørensen har mere medarbejderudvikling været stærkt befordrende for samarbejdet: "Man har valgt at satse fuldt ud på medarbejderudvikling det seneste år. Før har vi haft en masse halvhjertede forløb, men der var ingen resultater. Nu mener man det alvorligt og har betalt de penge, det krævede – så kommer belønningen også," siger Bo Henrik Sørensen.

Ingen medarbejdere er gået ram forbi: Alle 300 medarbejdere har været på kursus i tre dage fordelt på hold med 20 personer.

"I forløbet har vi arbejdet med konflikthåndtering, kommunikation, værdier og teambuilding," siger Arne Tornvig Christensen.

"Det har lært os at omgås hinanden på en anden måde, fordi man sidder med folk fra alle dele af rangstigen og alle personalegrupper. Man er på lige fod og skal løse konkrete opgaver, og

det giver en anderledes opfattelse af folk end den, man har fra hverdagen," siger Bo Henrik Sørensen.

Kurset har ifølge Bo æren for, at kollegaerne nu i langt højere grad føler, at de kan komme igennem til lederne med deres problemer: "Én af udløberne af kurset er, at kollegaerne stiller forslag, som direkte føres ud i livet. Ét af de forslag, som har haft stor betydning uden at koste en krone, er en ændret procedure for de indsattes sygemeldinger. Før skulle de sygemelde sig til de ansatte på afdelingerne. Nu kan de først melde sig syge, når de kommer over på deres arbejdsplads. Det betyder, at der er færre syge indsatte. Det har lettet kollegaernes arbejde ude på afdelingerne, at der ikke er så mange indsatte tilbage. Her har man virkelig lyttet til dem, der har fingeren på pulsen," siger Bo Henrik Sørensen.

Handleplaner

Konkret har de ansatte lavet en række handleplaner. Planerne indeholder forslag til forbedringer.

Pengene til de nye initiativer kommer forskellige steder fra. Statsfængslet i Nyborg søger blandt andet om penge til projekterne fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, men noget kan de også klare selv.

"Vi har indført en frugtordning. Det var et forslag i en handleplan fra et af kurserne. Frugtordningen er med til at forbedre sundheden og trivslen, og den er finansieret ved, at sygefraværet er faldet så markant," siger Arne Tornvig Christensen.

Inspektøren og lokalformanden er enige om, hvordan man holder fast i den gode stemning fremover: Man skal kunne tale åbent og ærligt om tingene. ■

Af Rikke W. Sjølin

Seniorliv på teatret

Mangeårig betjent blev fældet af blodprop før tiden – nu stopper han indhold i tilværelsen ved at male kulisser til musicalen Les Misérables i Musikteatret Holstebro.

I over 30 år passede Allan Morre Nørgaard på fanger og arrestanter. Nu er han som pensionist gået i gang med at bygge og male et fængsel. Han ved på forhånd, at en af de indsatte flygter hver aften!

Fra den hårde virkelighed i Kriminalforsorgen er Allan Nørgaard skiftet til den fiktive verden på teatret. Han konstruerer kulisser i Musikteatret Holstebro, som fredag den 22. februar har premiere på verdens nok største musical – Les Misérables. Folkene bag scenen har været i gang med forberedelserne i flere måneder.

Snart 64-årige Allan Nørgaard måtte i 2002 sige farvel til Arresthuset i

Holstebro før tiden. Helbredet foreslog ikke længere. Han fortsatte med at have gener efter en blodprop, selv om han har gennemgået ikke færre end tre bypass-operationer og tre ballonudvidelser.

Nu skaffer Allan Nørgaard indhold i tilværelsen på teatret. I flere uger op til premieren møder han på scenen hver dag næsten ligesom hvis han gik på arbejde.

Om sommeren bor Allan Nørgaard i sin kolonihave i Struer, mens han tilbringer vinteren i Holstebro, blandt andet i teatret.

Før Fængselsvæsenet arbejdede Allan Nørgaard i Norge som maler i to år og gør nu igen brug af sine færdigheder, når der skal udsmykkes kulisser på Musikteatret Holstebro.

Forestillingen Les Misérables opføres i Musikteatret Holstebro fra fredag den 22. februar til og med søndag den 9. marts 2008.

På landet

Les Misérables bliver i Holstebro en forestilling på højt niveau og med professionelle sangere og dansere i hovedrollerne. Der medvirker også uddannede sceneteknikere, men opførelsen er afhængig af frivillige. Et helt hold bygger kulisserne, som er meget omfattende. Bygningsværker, broer, vogne og meget andet.

I starten foregik meget af arbejdet i en lade ude på landet. Nu er alt rykket ind på den kæmpemæssige scene i Musikteatret Holstebro.

Allan Nørgaard har især ansvaret for at dekorere de mange ting. Han tryller med pensel og farver. Teater er magi. Brædderne på vognen er synsbedrag skabt med sort maling. I projektørlyset kommer det til at se naturtro ud.

Nørgaard er uddannet maler, inden han kom til Fængselsvæsenet og som senior genbruger han nu sin faglige viden.

Revyer

Teater har interesseret ham i mange år. I Hjern mellem Holstebro og Struer har han bygget kulisser i 25 år til revy og amatørteater.

Efterhånden fik han lyst til at prøve teknikken i større stil og ringede til

Musikteatret Holstebro. Her manglede de frivillige til de store musicals.

"Førhen har jeg også haft ganske små roller i forestillinger, men det er slut nu. Opsætningerne er blevet så store og krævende, at der ikke er plads til amatører som mig på scenen," siger Allan Nørgaard.

Til gengæld er der behov for professionelle bag scenen, og her svinger Allan sin faglighed.

Stort publikum

Teater er teamwork og Allan Nørgaard nyder samværet med de omkring 100 involverede. Takken for indsatsen er blandt andet et par fester undervejs og en billet til premieren.

Det er interessant at se, hvordan en stor forestilling skabes. Siden jul har der

været prøver stort set hver eneste dag og weekend. Der investeres samlet tusindvis af timer i at give publikum en oplevelse. Over 15.000 mennesker får chancen for at opleve Les Misérables i Holstebro.

Hustruen med

Allan Nørgaards kone, Rie, er også involveret i projektet bag scenen. Les Misérables er en af de fælles oplevelser i deres samliv.

I fjor opførte Musikteatret Holstebro musicalen Cats og året før Elton Johns Aida. Her var de også med, og efterhånden er de en fast del af teaterholdet.

Også et par andre pensionister deltager. Kulturen giver muligheder for at erstatte arbejdslivet med et andet udbytterigt livsindhold.

Allan Nørgaard møder mange i teatret – her professionelle Maria Anna Padkjær Rosenberg, der har en af hovedrollerne i Les Misérables.

John Eggert instruerer Les Misérables i Musikteatret Holstebro, og han giver besked til Allan Nørgaard om, hvordan han kunne tænke sig kulisserne.

Kendte indsatte

De store opsætninger i Musikteatret Holstebro er med til at gøre byen berømt. Det samme har kendte indsatte i arresten gjort. En byggematador afsøgnede det meste af sin straf i Holstebro og Tvind-bossen var også fængslet i arresten. Allan Nørgaard husker ligeledes en af de såkaldte Jyde-brødre, der var tilbageholdt, sigtet for bedragerier.

"Jeg har haft mange oplevelser gennem årene i Kriminalforsorgen, og jeg er ked af, at sygdom tvang mig væk for tidligt," siger Allan Nørgaard. "Desværre er fire andre af mine gamle kolleger også blevet ramt af blodprop. Det giver tanker, om arbejdsmiljøet er for hårdt. Jeg har aldrig følt mig stresset, men måske var der alligevel noget?"

En tragedie har også presset hans organisme. Et par år før han blev ramt af blodproppen styrtede hans datter, Marianne, ned fra masten på et sejlskib og blev dræbt. Efter at have været styr-

mand hos Mærsk, forberedte hun sig til at arbejde med vanskelige unge.

Faglig aktiv

Gennem en årrække var Allan Nørgaard tillidsrepræsentant. Han var med, da AO-personalet i arresthusene i Jylland blev en selvstændig afdeling og han er tildelt Dansk Fængselsforbunds æresnål.

Allan Nørgaard har også fungeret som en positiv ambassadør for Kriminalforsorgen. For nogle år siden arrangerede han en udstilling om Arresthuset i Holstebro sammen med byens museumsinspektør.

Arresthuse og fængsler er også kultur. Nu blander Allan Nørgaard det hele sammen i farvelægning af Les Misérables i Musikteatret Holstebro. ■

Af Niels Stoktoft Overgaard

Inden Allan Nørgaard blev ansat i Arresthuset i Holstebro var han tjenestegørende i både Anstaltens ved Herstedvester og på ungdomsfængslet Møgelkær ved Horsens.

Statsministerens nytårstale

Statsminister Anders Fogh Rasmussen tonede frem på TV skærmen den 1. januar 2008.

Det var en glad statsminister - for det går godt i Danmark. I forlængelse af dette budskab viste landsfaderen også en mere bekymret side af sig selv. Hans bekymring gik på samfundsokonomien. Under den nyligt overståede valgkamp var statsministeren ikke lydør overfor de økonomiske vismænds advarsler om en overophedning af økonomien. Vismændene var på det tidspunkt dyste, negative mørkemænd.

Højest overraskende mener statsministeren nu at der skal vises økonomisk ansvarlighed. En lønfest på det private arbejdsmarked har udspillet sig de seneste år. Milliarder er pumpet ud i skattelettelse og en skattelettelse på yderligere 10 mia. er lige blevet lagt frem. En aldeles ubekymret regering har gennem en årrække fyldt lommerne på den bedre stillede del af befolkningen. Nu er tiden kommet til at vise ansvarlighed og samfundssind.

Hvem er udset til at til at være redskab for regeringens nyfundne økonomiske ansvarlighed? Det er de offentlige ansatte – en gruppe hvori man også finder fængselsbetjente. En slet skjult trussel blev det også til i talen: "Ingen har glæde af at stille for store krav i dag – for at få den dobbelte regning i morgen". Med andre ord – hvis de offentligt ansatte kræver for store lønstigninger, laver vi et indgreb hvor vi tager det dobbelte igen. Det fremstår lidt uklart hvorfor det er nødvendigt at tage det dobbelte tilbage. Det burde være tilstrækkeligt at beslægtede den overenskomstmæssige lønfremgang. Hvem skal have glæde af de ekstra penge? Et andet spørgsmål er hvordan regeringen vil

komme omkring deres hellige skattestop, med den konfiskationsøvelse?

Desværre Anders Fogh Rasmussen – vi nedjusterer ikke vores forventninger til den kommende overenskomst! Offentligt ansatte har siddet de seneste år og set på, hvordan det private erhvervsliv har krævet og fået løn, bonusordninger og særdeles fantasifulde aftaler om fryns. Nu vil vi forsøge at få vores honorering for veludført arbejde. Får de offentlige ansatte ikke et acceptabelt lønloft, bliver der uro. Vi i Kriminalforsorgen kan desværre ikke strejke, men det kan andre grupper på det offentlige arbejdsmarked. Kan politikerne i længden leve med et uroligt offentligt arbejdsmarked? Kan politikerne leve med stærkt tiltagende problemer med rekruttering og fastholdelse i Kriminalforsorgen og Politiet? Det problem ligger hos regeringen, der uanset statsministerens "sirenesang" er dem der sidder på den anden side af bordet ved de kommende overenskomstforhandlinger for offentlige ansatte.

Afslutningsvis vil jeg rose statsministeren for hans store personlige mod. Der er nemlig et andet aspekt i den aktuelle løndebate. Det er overordentligt dristigt at lægge sig ud med 800.000 offentligt ansatte, med den afstemning om Danmarks fire EU-forbehold, der venter forude. Umiddelbart burde det ikke være et problem for en dansk statsminister, at vi f.eks. ikke er med i Euro-samarbejdet. Danmark har klaret sig fortræffeligt uden at have Euro som gangbar mønt. Anders Fogh Rasmussen derimod har nogle private særinteresser i netop dette spørgsmål. Han ønsker sig mere end noget andet at få et topjob i det internationale samfund, når hans statsministerperiode slutter. Desværre bliver f.eks. jobbet som EU præsident meget vanskeligt at komme i nærheden af, hvis man kommer fra et land, der har forbe-

Afdelingsformand Robert Filtenborg Demény, AO-Jylland.

hold overfor EU-samarbejdet. Får statsministeren Anders Fogh Rasmussen ikke det ønskede afstemningsresultat om EU forbeholdene, kan hans personlige fremtidsdrømme briste som en sæbeboble.

Hvis de offentlige ansatte bliver trykket med et lovindgreb, der ikke tilfredsstiller deres forventninger til en lønforbedring, er de næppe særlig positive overfor en statsminister, der trygler dem om at stemme kronen væk til fordel for euroen. Den tanke må have strejftet en mand som ham. Det har det nok også! Regeringen er nok i det store hele ligeglad med om vi i det offentliges tjeneste er sure, men det er statsministeren formentlig ikke. Derfor er det, som tidligere nævnt, vigtigt at stå fast på sine krav til en lønforbedring og måske bliver den truende statsminister fra nytårstalen, hen ad vejen, erstattet af en mere pragmatisk figur.

Nogen vil måske spørge om hvad EU har med overenskomst at gøre. Svaret er alt og ingenting. Det er det fantastiske ved politik. Der er intet krav om logik. I den politiske verden handler det om det muliges kunst og om at handle ud fra deisen: "Du ønsker dig det og jeg ønsker mig det – kan vi kombinere dette?"

Statsministerens nytårstale kan ses på: <http://www.youtube.com/statsministeriet>

Af afdelingsformand Robert Filtenborg Demény, AO-Jylland.

Varetager forbundet også ledernes interesser?

Dansk Fængselsforbund indførte sidste forår ny organisationsstruktur. Kan denne struktur både rumme ledere og basispersonale? Formand for Lederforeningen under Dansk Fængselsforbund, Jan Pedersen, stiller her direkte spørgsmål til forbundsformand Kim Østerbye.

Jan Pedersen: *Kan Dansk Fængselsforbund både være fagforening for basispersonalet og ledere?*

Kim Østerbye: Både ledere og basispersonale er fælles om det faglige – at resocialisere de indsatte, opretholde ro og orden osv. Debatten den seneste tid viser, at der er god grund til, at vi sammen har en dialog om arbejdspladsens værdier og mål. Det er klart, at vi udfylder to forskellige roller og har hvert sit ansvar i Kriminalforsorgen, men vi har et fællesskab, der er vigtigt, og som vi lægger meget vægt på som tillidsmænd for medlemmerne.

Jan Pedersen: *Jeg er enig i, at vi har fælles interesser, men arbejdsbetingelserne for lederne er forskellige fra basispersonalet. Hvorfor tror du, at mange uniformerede ledere mener, de ikke får en objektiv faglig service efter indførelsen af den nye organisationsstruktur?*

Kim Østerbye: Det er et emne, hvor der er en del følelser involveret. Har nogen mere indflydelse end andre? Jeg mener, at der nu er mere fokus på ledelse end nogensinde før i Dansk Fængselsforbund, og at den nye struktur skaber et mere frit forum til at drøfte tingene. Samtidig må jeg dog sige, at vi ikke har været gode nok til at synliggøre den nye lederafdeling i Dansk Fængselsforbund. Før havde vi tre selvstændige lederforeninger i forbundet. De havde en mere eksklusiv karakter og forstand på, hvad der skete ude i krogene.

Jan Pedersen: *Min holdning er, at vi fortsat bør være organiseret i DF-regi, men vores opgave er at skabe bedre rammer for, at både lederne og basispersonalet føler sig godt repræsenteret. Tror du, at forbundsformanden altid kan sikre lederne objektivitet uden at komme i konflikt med basismedlemmer?*

Kim Østerbye: Ja, det tror jeg egentlig. Jeg har meget svært ved at se, at der er områder, hvor det ikke skulle være tilfældet. Jeg har en tæt dialog med dig om de spørgsmål, der handler om ledelse. Jeg har indtryk af, at vi i meget høj grad er enige om, hvad ledelse er, og hvordan det bør være, hvis vi skal skabe bedre vilkår for både medarbejdere og ledere. Som udgangspunkt er det forbundsformanden, der varetager forhandlingsretten i forhold til direktoratet. Men især i personalesager, hvor ledere og basispersonale har modstridende interesser, kan der være tidspunkter, hvor lederformanden skal varetage min rolle. Det afgøres fra sag til sag.

Jan Pedersen: *Hvordan ser du rollen for fremtidens uniformerede ledere i Kriminalforsorgen?*

Kim Østerbye: Jeg mener, at ledernes roller skal deles mere op i drift og strategi. Jeg tror ikke på ideen med, at en leder skal kunne det hele. Den daglige drift, vagtplaner mv. skal klares af driftsledere. Afdelingsledere, personalechefer og sikkerhedschefer skal sammen med direktionen sikre det strategiske niveau. Det vil sige, at personaleudvikling, uddannelse, værdier, mål og økonomi hænger sammen. Som det er i dag, drukner ledere på alle niveauer i drift og meget lidt udvikling. Hvis vi i fællesskab skal vende Kriminalforsorgen om til at være en arbejdsplads i superligaen, hvor mobning og problemer mellem medarbejdere og ledere begrænses, så tror jeg, vi skal gå nye veje.

Jan Pedersen: *Jeg er enig i, at der skal sikres en væsentlig bedre balance mellem på den ene side personale- og strategiopgaver og på den anden side driftsopgaver, men det kan være svært, når driftsopgaverne alene udfylder en fuldtidsstilling. Hvis vi kigger på lederudvikling: Hvordan skal fremtidens lederuddannelse se ud efter din mening?*

Kim Østerbye: De fleste ledere har i dag kun 25 dages uddannelse til at blive eksperter i personaleledelse. Fremtidens lederuddannelse skal have langt mere fokus på personaleudvikling. Uddannelsen skal også være mere niveauinddelt, hvor kravene stiger i takt med, at man udnævnes i en højere stilling. Og så skal den være væsentligt længere og mindst på niveau med det, vi ser hos politiet. Når vi kigger på den løbende lederudvikling, så mener jeg, at der skal indføres ledertest i forhold til de forskellige stillinger. Endelig vil jeg understrege, at vi fortsat skal have forfremmelsesstillinger for fængselsfunktionærer, således at vi ikke havner i en situation, hvor det

Forbundsformand Kim Østerbye (th.) og afdelingsformand Jan Pedersen drøfter forholdet mellem Lederafdelingen og Dansk Fængselsforbund.

vil være naturligt for arbejdsgiver at ansætte ledere uden fængselsbaggrund. Muligheden for forfremmelse skal fortsat være en motivationsfaktor for basispersonalet.

Jan Pedersen: *Jeg er enig i, at lederevaluering er et brugbart værktøj. Man skal ikke opfatte det som en kritik af den enkelte, men som et lederudviklingsredskab.*

Tilsvarende skal basispersonalet også tage ansvar i ansættelsesforholdet. Der er en tilbøjelighed til, at medarbejderne giver lederen ansvaret for det hele.

Hvordan vil du definere medarbejdernes selvledelse?

Kim Østerbye: Medarbejderne har valgt et job, som arbejdsgiveren forventer, at han løser. Det gælder også, når lederen ikke er til stede. Her træder selvledelsen i kraft. Det er en forpligtigelse og et ansvar, som påhviler alle medarbejdere. Det er vigtigt, at ledelse ikke bliver en kamp mellem medarbejdere og leder, som man nogle gange ser – det går simpelthen ikke. ■

Af Søren Gregersen

Én lederafdeling

I foråret 2007 blev tre mindre lederafdelinger under Dansk Fængselsforbund samlet til en. Dansk Arrestforvarerforening, Foreningen af Personale- og Sikkerhedskonsulenter og Foreningen for Øvrige Ledere blev samlet til: Lederforeningen under Dansk Fængselsforbund.

Så fik Møgelkær en kirke

Den nye kirke udefra. Kirken er indrettet således, at den også kan bruges som foredragssal, folkesamling og lignende og ovenpå er der indrettet lokaler til brug for forskellige fritidsaktiviteter.

Solens stråler skinner igennem diset på det rimfrosne græs og de vinterpyntede træer. En rigtig flot dag at indvie en længe ventet kirke. Den 16. december 2007 var mange prominente gæster inviteret til en meget højtidelig og gejstlig ceremoni, som dannede rammen om indvielsen af kirken.

Indvielsen startede med prælude og indgangsprocession, hvor blandt andet biskop Niels Henrik Arendt, fængselsinspektør H.H. Brøndsted, en kvindelig indsat fra fængslet, samt fængselspræst Lise Rind og flere andre præster og provster deltog. Døbefond, alterbog, og øvrige kirkelige handlingsredskaber blev båret af personerne i processionen og

lagt på plads i kirken inden deltagerne indtog deres pladser.

Indgangsbønnen blev læst af fængselsinspektør H. H. Brøndsted, hvorefter salmen *Den signede dag med fryd vi ser*, blev sunget.

Herefter holdt biskop Niels Henrik Arendt indvielsestalen og han sagde blandt andet: "Bibelen beskriver flere steder om frigivelse af fanger. Det er store ord som går lodret op imod virkeligheden, men det er netop det, at kirken skal bruges til; at sige ting som er større end det kan ses. I kirken er man ligeledes et frit menneske, selv om man sidder i fængsel. Jeg håber, at der i denne kirke må bruges så store ord om dem der kommer her, at det ikke kan beskrives."

Første læsning blev foretaget af provst Hanne-Birgitte Kristiansen og anden læsning blev foretaget af sognepræst Ulrik Dige. Herefter var der bøn og selve indvielseserklæringen, som blev foretaget af Biskop Niels Henrik Arendt. Nu er Møgelkær kirke en realitet og indviet som det sig hør og bør.

Trosbekendelsen blev sagt i kor og derefter blev der spillet et stykke musik.

Næste salme var *Blomstre som en rosengård* og den blev sunget inden fængselspræst Lise Rind gik på prædikestolen og indledte sin første arbejdsdag i den nye og indviede Møgelkær Kirke. "Jeg er så glad og ydmyg for vores nye kirke at jeg opfatter det som mit og Møgelkærs barn og jeg vil gerne rette en tak til alle der har hjulpet med at gøre dette til virkelighed. Der har været udvist stor kampånd på trods af regioner og faglighed. En stor tak til alle, der er mødt op i dag og vil være med til at fejre indvielsen af Møgelkær kirke," sagde fængselspræst Lise Rind.

Højtidelighedens tredje salme – *Julebudet til dem der bygge* - blev sunget inden slutkollekt og velsignelse.

Efter fjerde salme – *Vær velkommen, Herrens år* – blev udgangsbønnen bedt af en kvindelig indsat fra fængslet.

Postludium og udgangsprocession afsluttede en vellykket ceremoni i anledning af kirkeindvielsen.

Herefter var der reception og mange talere indtog prædikestolen for at sige et par ord.

Den første taler var fængselsinspektør H. H. Brøndsted som på en humoristisk måde fortalte om tilblivelsen af kirken. Han udtalte blandt andet: "Kirken har været meget længe undervejs, ja faktisk lige så lang tid som Storebæltsbroen, næsten. Årsagen til det lange tidsperspektiv har været pengemangel. Stedet var planlagt. Man ville restaurere den gamle fodermesterbolig – men den var dog i en dårlig stand og misligholdt. Vi havde slet ikke nogen præst, men måtte "nøjes" med den lokale præst Peter Jessen en gang om måneden. Ordet nøjes er dog ikke ment som det er sagt, idet det er Peter Jessens skyld, at vi står her i dag. Han har lagt et stort arbejde i det – ansøgt fonde m.m. A. P. Møller lovede jo at betale det hele, hvilket de egentligt også gjorde, men fængslet havde glemt at beløbet man ansøgte, var uden moms – så der skulle lige bedes om ekstra penge, og A. P. Møller fonden

forhøjede beløbet. Men problemerne sluttede ikke her. Undergrunden under fodermesterboligen var så dårlig, at det måtte piloteres. Fodermesterboligen rives ned. Arkitekten vi havde på projektet var for dyr – herefter slæbte han Møgelkær i retten, men vi vandt og så kom bygningskonstruktør Bent Jensen fra Nørre Snede til og nu startede projekt kirke på fodermesterboligens grund op.

En lokal glaskunstner Vibeke Skov fra Bredsten hyrede vi til at forestå udsmykningen. Hun oprettede et værksted på fængslet, hvor hun underviste både ansatte og indsatte og det er udmundet i, at Statsfængslet Møgelkær nu har fået et glasværksted til brug for de indsatte. Det er blevet et rigtigt populært sted. Kirken skulle have været færdig til julen 2006, men så skulle vi her i Møgelkær lave en behandlingsafdeling, ja så måtte kirkebyggeriet tilsidesættes. Og da vi endelig skulle i gang igen, ja så var udgifterne steget, og vi måtte igen ud med raslebøssen til A.P. Møller fon-

Kirkens klokketårn er automatisk.

Fængselsinspektør H.H. Brøndsted fortæller på underholdende måde om den lange vej til tilblivelsen af kirken.

Sognepræst Peder Jessen takker ydmygt for den smukke kirke. Han er den der har gjort et meget stort stykke arbejde, dels for at kirken skulle bygges, men også for at finde sponsorer til projektet.

Fængselspræst Lise Rind på den smukke prædikestol.

den, men nu syntes de vist, at vores spørgelyst var rigelig stor, så de ville ikke give hele det ansøgte beløb, men så satte kreativitetsniveauet op hos alle, håndværkere, indsatte, ansatte med flere og en stor tak til alle for dette store stykke arbejde og fordi at kirken nu står færdig i dag. Det sidste beløb blev skænket af Kirk-bi-fonden i Billund. En meget speciel detalje er, at der i kirkens mur er indmuret en metalboks indeholdende: dagens avis, nogle mønter, tegninger af kirken og andet, så man om 100 år kan se, hvad dette smukke bygningsværk har været brugt til. Med hensyn til fængselspræster har vi kun været dækket meget småt. I 2002 havde vi en 20%’s præst. I 2005 fik vi 50 % dækning og da blev Lise Rind ansat. Men så adspurgte vi biskop Niels Henrik Arendt om mere kirkelig betjening og pr. 1. januar 2008 har vi nu en fuldtidspræst – nemlig fængselspræst Lise Rind og det er vi glade og taknemlige for. Jeg kan kun sige til sidst her, at resultatet overstiger den enkeltes indsats,” sluttede fængselsinspektøren.

Direktør for Kriminalforsorgen William Rentzmann gik herefter på prædikestolen: "Tillykke med huset i dag. Som indsat er man særlig sårbar, så det er dejligt at en kirke kan blive et fristed i fængslet. Kirkelig omsorg er en pligt Kriminalforsorgen skal tilbyde de indsatte. Jeg håber at søgningen bliver stor og at også ansatte vil bruge kirken.

Ligesom et fangekor er en berigelse for alle parter. Der er blevet brugt meget energi på arkitekturen og det passer godt ind i miljøet, idet det jo samtidig er et kulturelt center. Tillykke med kirken," sagde direktør William Rentzmann.

Biskop Niels Henrik Arendt udtalte: "Det er en stor glæde at se det færdige resultat og tak til alle der har kæmpet for sagen. Nu har Møgelkær fået den gejstlige betjening, som de har krav på –

Altartavlen og alteret er lavet af glaskunstner Vibeke Skov i fællesskab med ansatte og indsatte ved Statsfængslet i Møgelkær.

og det har fjernet min dårlige samvittighed."

Hjertelig tillykke

Sognepræst Peder Jessen ønskede ligeledes tillykke med det færdige resultat og sagde: "Det er dejligt at se det færdige resultat. Jeg var tæt på at græde, da jeg så stedet – så smukt som det er. Hvorfor skal der egentlig være en præst og en kirke i fængslerne? Det skal der fordi, at de indsatte skal vide og mærke, at det sidste ord endnu ikke er sagt."

Den sidste taler der indtog prædikestolen var fængselspræst ved Statsfængslet Østjylland, Carl Lomholdt. Han var også meget glad og tilfreds med resultatet: "Tillykke til menigheden (indsatte, ansatte, præster, organisationer) ja til hele personalet. Lad kirken

blive flittig brugt – den var længe ventet, men har bestemt været værd at vente på. Lad det blive et dejligt fristed, som indsatte med meget tungsind og modløshed, kan søge trøst i – og jeg tror, at rummet vil gøre sindet lyst – ja som en slags befrielse. En indsat i det gamle Horsens Statsfængsel udtalte engang til mig, at når han kom i kirken, ja så følte han sig som et frit menneske. Det giver jo noget at tænke over. Så hjertelig tillykke med kirken," sagde Carl Lomholdt.

Efter kirkeindvielsen kunne man gå rundt at se nærmere på den nybyggede kirkes indretning og nærlæse teksterne indskrevet på den flotte glaskunst. ■

Af Lis Vig

Pårørendegruppe til ansatte – hvorfor det?

Alle med tilknytning til fængselsvæsenet har vist opdaget, at der er uro blandt personalet i almindelighed og på Statsfængslet Østjylland i særdeleshed.

Det sidstnævnte sted har specielt afdeling C stået voldsomt for skud i Morgenavisen Jyllandsposten, hvor f.eks. den ellers rockerrelaterede betegnelse "stærkt negativt styrende" her blev hæftet på en ikke nærmere defineret gruppe af de ansatte – en betegnelse, der tilsyneladende er "opfundet" af fængslets ledelse (!).

Forhistorien er lang, indviklet og på de fleste områder ukendt for os, der – som overskriften indikerer – "kun" er nærmeste pårørende til netop de udkældte fængselsfunktionærer ansat på netop afdeling C .

Men hvad der i ekstrem grad ikke er ukendt for os, er den voldsomme psykiske påvirkning, det nuværende arbejdsklima udsætter vores mænd, koner, kærestes eller børn for!

At se stolte, dygtige og ansvarsfulde medarbejdere langsomt, men sikkert forvandles for vore øjne er ubærligt og gør ondt på en måde, ord ikke kan

beskrive! Nu ser vi usikkerhed, vrede, frustration og fortvivlelse, der, ud over at gøre de ansatte syge i en i værste fald livstruende grad, langsomt men sikkert er ved at gøre det af med den sidste rest af lyst til at yde en indsats i den institution, de før var så stolte af at være en del af!

I processen forsøger vi af al magt at yde den indsats, vi som pårørende netop kan, vil og skal: At være der for vore kære, når de er i nød! I dette tilfælde er opgaven af et omfang, der er særdeles svært at klare for den enkelte. Vi har derfor dannet pårørendegruppen, hvor vi kan hente råd, støtte og trøst hos hinanden med henblik på at bevare styrken til at fortsætte indsatsen.

Med virkelig undren og stor fortvivlelse efterlyser vi den hjælp, vi så påtrængende savner fra der, hvor den burde være kommet for længst: Systemet!

Hvor er ledelsen henne? Hvordan kan ansvarlige ledere på ethvert niveau tillade, at et arbejdsmiljø kører af sporet i den grad, som er tilfældet her? Hvorfor griber de ikke ind?

Søndag d. 13. januar var dagen, hvor pårørende til ansatte på afdeling C i Statsfængslet Østjylland holdt møde. Vi stiftede en pårørendegruppe, der skal sikre et forum til fælles støtte og opbakning. Vi ønsker desuden at informere en bredere offentlighed om det voldsomme pres på de ansatte, det særdeles dårlige arbejdsmiljø i fængslet i øjeblikket udøver. Vi har samtidig valgt en kontaktperson til at varetage den respons, vi håber at fremkalde:

Nils Vangkilde
(vangkold@post12.tele.dk
tlf.: 86945311)

Hvor er direktoratet henne? Hvordan kan de stiltiende tillade, at pressen stiller den fokus på Statsfængslet Østjylland, som de har gjort? Hvorfor har de ikke for længst krævet redegørelser, sat undersøgelser i gang eller nedsat undersøgelseskommissioner?

Hvor er politikerne henne? Hvordan kan de tillade, at denne virkelighed pågår, uden at de griber ind? Når vi ellers erindrer store og små begivenheder, der udløser stor politisk aktivitet, er det ufatteligt, at vi ikke har set politisk lyst til at reagere! Profileringsværdien er måske for lille? Er der ikke stemmer nok i opgaven? Har I bare ikke hørt om problematikken?

Nu har I – Handl! ■

Hellere avisbud end fængselsfunktionær

I valgkampen 07 havde alle partier meget stor fokus på den store mangel på arbejdskraft i Danmark og særligt manglen på hænder i den offentlige sektor, og politikerne vil søge at gøre det mere attraktivt at søge job indenfor det offentlige.

Den mission må absolut være beskæftigelsesministerens største udfordring i det nye år! - En urealistisk målsætning for Kriminalforsorgens nye højteknologiske statsfængsel, takket være fængslets øverste ledelse.

Ja, jeg er opmærksom på, at jeg, som tjenestemand, skal være varsom med at benytte mig af min ytringsfrihed, da det jo kan få alvorlige konsekvenser for min karriere, men jeg tilkendegiver nu alligevel mine meninger åbent, da mine grænser, for hvor dårligt jeg vil behandles af ledelsen, for længst er overskredet. Uden andet job på hånden har jeg valgt at søge orlov og tage en pause, velvidende at jeg hellere vil køre med aviser end fortsat at skulle stå model til Østjyllands fængselsledelses ærekrænkende og udokumenterede, grove beskyldninger om magtmisbrug og negativ styrende adfærd mod mine kolleger og jeg.

De danske dagblade er de seneste år blevet rigtig gode til at fokusere på det gode arbejdsmiljø, arbejdsvilkår og ikke mindst fastholdelse af deres medarbejdere, så jeg er fuldt ud overbevist om, at jeg som avisbud ville kunne få en langt mere tilfredsstillende arbejdsituation. Herforuden er der jo et hav af gulerødder ved et sådant job, som fx gratis avis og daglig motion, men for en god ordens skyld skal det da lige slås fast, at jeg ikke ønsker at være avisbud hos Jyllands Posten, som jeg bestemt mener, ikke forholder sig objektivt i deres dækning af krisen i Kriminalforsorgen.

Jeg er lige fyldt 30 år og er fængselsfunktionær på 8. år, tillidsmand på 5. år,

kolleganetværker på 3. år og debriefer i psykisk krisehjælp på 1. år. Derudover står jeg på 13. år, som ulønnet og frivillig formand, i spidsen for en frivilligruppe på godt 55 ressourcestærke studerende, der driver tre århusianske aktivitets- og væresteder for ca. 120 psykisk syge. På trods af at jeg selv mener at være en god og engageret offentlig medarbejder, så er jeg én af de godt 10 fængselsfunktionærer, der i december 2007 blev tvangsforflyttet til en anden afdeling.

At tvangsforflytte medarbejdere er, ifølge fængselsinspektørens udtalelser til Jyllands Posten, godt nok ikke nogen vidundermedicin. Nej, det er vel nærmere fængselsledelsens ultimative forsøg på at knække medarbejdernes psyke, som i forvejen, takket være det ringe arbejdsmiljø i fængslet, blandt andet kæmper med stresssymptomer som søvnløshed, irritation, frustration, manglende overblik, manglende modstandsdygtighed, fysiske smerter, tankemylder, søvnforstyrrelser og energiforladthed, jævnfør den uafhængige konsulentrapport fra midten af 2007.

Jeg har gennem de første år været meget glad og stolt over mit arbejde i Kriminalforsorgen, men de sidste godt 2 år har været de værste år i mit arbejdsliv, og derudover har mit arbejde i fængslet også tæret mere og mere på min nærmeste familie og venner. At blive tvangsforflyttet fra sin afdeling og samtidig blive udstillet i medierne som værende en stærkt negativ styrende betjent, har bestemt ikke gjort hverken mit eget eller mine pårørendes indtryk af Kriminalforsorgen bedre.

Afslutningsvist vil jeg gerne meddele en stor tak til DF Østjylland og til mine kolleger, som, under mit flere måneders fravær pga. en arbejdsskade, løbende har ringet til mig og givet mig gaver.

Modsat skylder jeg vist ikke fængselsledelsen nogen tak. Min afdelingsleder

har dog haft kontakt til mig løbende, men det var hovedsageligt for at høre, hvornår jeg påregnede at genoptage arbejdet, og når fængslet sendte breve til mig, blev noget af posten sendt til min gamle adresse, hvor jeg boede for næsten 3 år siden.

Hvis jeg som leder i min frivillige sociale organisation, benyttede mig af den samme ledelsesstil og også gik med skyklapper, ville mine 55 ulønnede frivillige tage deres gode tøj og gå i løbet af 5 minutter.

Jeg føler selv, som de fleste andre fængselsfunktionærer, at jeg har lagt megen ekstra tid og engagement i mit arbejde i Kriminalforsorgen, og foruden at jeg er dybt chokeret over, at en statsinstitution kan slippe af sted med at behandle mennesker på denne måde, så ser jeg frem til at bruge min "pause" på et andet job, hvor jeg føler, man kan få medindflydelse, føle sig respekteret og fastholdt i sit arbejde. ■

*Af fængselsfunktionær Brian Sørensen,
Statsfængslet Østjylland.*

DEBAT

Indlæg til næste nummer af bladet skal være
redaktionen i hænde senest den 14. februar 2008

Kæmp videre – trods alt

Af fængselsfunktionær
(Fængselsoverbetjent)
Mogens Lind,
Københavns Fængsler.

Tja, man er snart træt af at Kriminalforsorgens ledere prøver at kaste al negativ skyld for deres dårlige administration og ledelse af fængsler/arresthuse over på det menige personale. Og bruger Jyllands Posten som deres talerør imod forbundsformand og forbundssekretær i Dansk Fængselsforbund.

For første gang i de år jeg har været ansat ved Kriminalforsorgen, oplever jeg en formand, der tager sine kollegaer ad notam, og vil kæmpe deres kamp, for bedre sikkerhed, bedre arbejdsforhold samt en lønstigning, så vi kan blive boende i de områder vi arbejder i.

De fleste af os har også familie, der gerne vil se os, og leve en normal tilværelse med familie og venner.

At så gamle forbundsformænd, bakkere diverse inspektører op, imod formand/sekretær kan specielt jeg ikke tage ad notam, Thi ham jeg har set i JP med udtalelser var en fiasko for os, men han fik da vistnok sin belønning for sit arbejde.

Jeg synes også JP måske skulle se på diverse inspektører og ikke tage alt hvad de siger, som andet end at de er kørt fast i deres visioner, grundet personaleflugt og førtidspensionering, som følge af deres manglende samarbejdsvilje. I mine snart 40 år i Kriminalforsorgen har jeg oplevet mange indlæg, med skjulte dagsordener samt uvilje til at lade os gøre vort arbejde som professionelle håndværkere;

Thi disse mennesker er vokset op i et andet miljø, end de kriminelle og os, og

vi oplever som vi nu atter ser i JP; de regner os ikke for noget, og så har de fået nogle klakører, som kun regner den almindelige betjent for en Fangevogter, som man kan beskyldte for alt.

Og samtidige stiger de selv i diverse lønrammer.

Kim og Ina fortsæt kampen, så jeg om føje år kan se min gamle arbejdsplads fungere som et fængsel hvor indsatte og betjente lever i respekt for hinanden. Det fattes ikke blandt mange af de civile og akademikerne, men: Ellers nytter kampagnen "RYK I FÆNGSEL" ikke. ■

Kriminalforsorgen = et skib med ÅBEN bovport i vindstyrke 12

Af fængselsfunktionær
Jesper Schweigler (sømanden),
Statsfængslet på Kragsskovhede.

Der læses og skrives meget om Kriminalforsorgen i denne tid. Noget er sikkert rigtigt mens andet er helt forfjelt. Hvad der er rigtigt eller forkert, ja det kommer nok an på modtageren. Desværre er der ikke blandt ansatte samt ikke ansatte den helt store forståelse for de problemstillinger der i tide og utide forsøges belyst med den ene undersøgelse efter den anden, uden at der kommer noget konkret ud af undersøgelserne. Det mest konkrete kan vel siges at være – DET KOSTER. Penge der sagtens kunne bruges på mere fornuftige ting. Dog vil Direktoratet for Kriminalforsorgen samt ledelserne rundt om i fængslerne have svært ved at sige, at vi forsøger at finde løsninger på problemerne.

Hvem skaber egentlig problemerne i Kriminalforsorgen?

Ifølge Jyllandsposten er det de stærke "negative" subkulturer blandt det "ældre" basispersonale der åbenbart er hoved kimen til alle problemerne. Hvem der "fodrer" JP med oplysninger skal jeg lade være usagt, men jeg har naturligvis en klar fornemmelse af, hvem der forsøger at drage nytte af den negative tone overfor denne gruppe af fængselsfunktionærer.

Man glemmer nok i debatten at disse "ældre" kollegaer har været med til mange kursændringer gennem tiderne, mange nye kollegaer, i det hele taget mange tiltag, hvor disse "negative" ældre bare har fattet trossen og udført opgaven uagtet at kursen syntes fejllagt. Det har dog næsten aldrig givet anledning til anerkendelse fra ledelsen, for det til tider enorme arbejde der udføres, men tværtimod ris ligeså snart noget ikke er faldet så heldigt ud. Det er måske derfor at "ældre" kollegaer, som jo kender systemet, ikke altid er helt klar til at fatte trossen, når denne på ny kastes.

Der udsendes spørgeskemaer til nyansatte kollegaer, hvor de skal oplyse om de er blevet moppet af "ældre" kollegaer. Og ganske rigtigt, det mener mange de er. Nu vil jeg ikke sige at der ikke er nogen der bliver "moppet". Tonen på afdelingerne kan være "barsk", men hvis hovedproblemet er, at nyansatte kollegaer der er i oplæring, af deres "ældre" kollegaer bliver oplært i, at følge de gængse retningslinier/regler i Kriminalforsorgen, og dermed føler sig forurettet/moppet, fordi de bliver rettet ind til højre, ja så ligger problemet et helt andet sted.

Jeg har gennem de sidste mange år oplevet en stærk tendens blandt ledelsen i fængslet til at forbeholde sig ledelsesretten når noget skulle trumfes igennem. Ikke så meget dialog med lokalafdeling-

DEBAT

erne, NEJ, det er os der bestemmer – vi alene vide. (Og det kan man jo ikke lige påstå at de gør). I mine øjne hersker der blandt ledelserne en utrolig stærk NEGATIV subkultur hvor nidkærhed, smålighed og nepotisme præger udviklingen i Kriminalforsorgen.

Det er utroligt som kollegaer kan blive udnævnt og forfremmet bare der gives udtryk for samme holdning som ledelsen, mens andre med anden holdning til tingene – ja de bliver forbigået gang på gang, også selvom de måske havde kunnet løfte opgaverne bedre.

Nye tiltag ledelsen mener, skal iværksættes, bliver fremlagt med "at al teori peger på" ikke noget med hvad der virker i praksis. For længe siden blev der også bygget et skib ved navn TITANIC, dette kunne i teorien heller ikke synke, ALLE ved hvordan den historie endte.

Men måske er "teorien" på ledelsesgangene, at alle andre end de der går på de bonede gulve, ikke kan se lyset, løse problemerne (styre skuden), for det har vi ikke nok uddannelse til. Igen vi alene vide – og det kan da sikkert også være rigtigt i nogle tilfælde, men i min verden løses problemerne bedst af dem der står midt i det, og det kan jeg ikke just sige at ledelserne på fængslerne eller i Direktoratet gør. Det er nemmere at sidde bag sit skrivebord, og gang på gang fastholde at min uddannelse er længere, og dermed ved jeg bedre.

Hvis denne holdning blandt "toppen" i Kriminalforsorgen gang på gang fastholdes – Ja, så SYNKER SKUDEN SNART.

Nu må "toppen" af Kriminalforsorgen snart indse, at så længe kursen er sat med den laveste fællesnævner som mål, i stedet for lægge kursen om, og dermed styre skuden mod den højeste fællesnævner, ja så sker der nok ikke så meget nyt, der vil til stadighed blive brugt penge på intetsigende konsulent-

undersøgelser. Udfærdigelse af konsulentrapporter der påpeger det ene og det andet, uden at dem der laver undersøgelserne overhovedet aner noget som helst om, hvilken kurs skibet sejler, og dermed kan undersøgelserne ikke bruges til ret meget andet end at "kaptajnen" kan sige, vi forsøger at finde en løsning på problemerne og dermed vise "verdenen" udadtil at vi er vores opgave voksen (den lange uddannelse).

Der vil til stadighed være personaleflugt, problemer med ansættelse af nyt personale, højt sygefravær, trivselsproblemer m.m.

Personalet må ikke være gode til noget og knap så gode til andet, nej igen skal der byttes om på bemanningen, alle skal bare være lidt gode til det hele og det er jo som at sætte bådsdrenge til at føre skibet gennem Oslo Fjorden - ikke en rar tanke, men trods alt virkelighed i Kriminalforsorgen.

Og hermed må jeg nok, efter dette indlæg konstatere at min "søfartsbog" igen får et par sorte streger og at en omklassificering til styrmand ligger langt ude i horisonten. ■

Et par ting på sinde

*Af sikkerhedsrepræsentant
Jim Steinfeldt, Arresthuset i Aalborg.*

Jeg har et par ting på sinde, som jeg gerne vil dele med jer kære kolleger. Først vil jeg starte med at sige til Fr. Connie Thonsgaard, at med det indlæg som Hr. Flemming La Cour ligger for dagen i december udgave af fagbladet, og hvis det er den generelle holdning blandt vores ledere, må jeg give ham fuldstændig ret, når han siger: "...at det er på tide for lederne under Kriminalforsorgen, at finde et andet ståsted."

Ligeledes vil jeg rette blikket mod en måske overset men meget velkrevet artikel i Jyllands Posten af Ina Rasmussen den 26. november 2007. Kronik: Når journalistikken tager parti. Citat fra artiklen i JP: "Endelig er det min overbevisning, at de betjente lederne betegner som negative og styrende medarbejdere, ikke er de samme, som avisen gerne vil fremstille som voldelige og truende overfor kolleger og indsatte. De medarbejdere, som nogle af lederne gerne vil være fri for, er derimod tillids- og sikkerhedsrepræsentanter, som stiller krav om bedre arbejdsmiljø og omsorg for medarbejderne."

Og nu til noget helt andet.

Der er mange problemstillinger i vores etat og en af dem hedder sygefravær, som man kan læse om i Årsberetning for Kriminalforsorgen, og en anden hedder Ny løn: Hvordan kan disse 2 kædes sammen? Jo, jeg forestiller mig at man belønner de medarbejdere der har lav sygdom økonomisk. Eksempelvis kunne man sige, at hvis en medarbejder har til og med 10 sygedage om året, ja så ville det udløse en bonus svarende til 1.000,00 kr. pr. måned - altså 12.000 kr. ved årets udløb og hvis man har til og

DEBAT

med 15 sygedage på et år så vil det give 6.000 kr. ved årets udløb. Har man 16 dage og derover er der ikke noget at hente.

Nu insinuerer jeg ikke at de kolleger der har mere sygdom pludselig vil blive raske, men bare måske, at en økonomisk gevinst kunne hjælpe lidt.

Jeg er godt klar over at det ville koste mange penge (eksempelvis 3.500 kolleger x 12.000 kr. = 42.000.000 kr.)

Men der vil også blive sparet en masse penge på ikke at betale for overarbejde.

Nu vi er ved at snakke løn, så sidder jeg med min forsikringspolice og en ny prisstigning på mine forsikringer (i dette tilfælde Tjenestemændenes Forsikring) som jeg får hvert år på 3,26% i indeksregulering, og så er det man tænker: "Kunne min løn bare stige 3,26% pr. år" eller som jeg så i TV2 nyhederne i maj 2007, at håndværkerlønningerne var steget 3,75% i første KVARTAL i 2007.

Så jeg vil sige til vores forhandlere til årets overenskomstforhandlinger, at nu skal der altså slås i bordet; vi skal virkelig kunne mærke at vi får noget i posen denne gang. ■

Føj for en leder

Af fængselsfunktionær

Benny Jensen, Arresthuset i Kolding.

Hr. La Cour.

Du har ikke nået toppen endnu.

Du skal nok blive til noget - mere.

De næste par linjer var jeg i tvivl om jeg turde skrive, men jeg tænkte: "FANDEN STÅ I DET", for jeg var ærligt talt harm og galden stod mig i halsen da jeg læste dit indlæg, så her kommer det.

"HUL PÅ BYLDEN" skriver du som overskrift på dit indlæg.

For mig at se er det nærmere blister på tungen, du lider af. Det kan man nemt få af at slikke visse i r.... øhhhh, der hvor der er mørkt, selv i solskin.

(Ja - så nåede jeg lige at moderere mig alligevel).

Jeg er glad for at du ikke er min chef. Tænk hvis man skulle til medarbejderudviklingsamtale hos dig. Jeg skriver det lige igen, Hr. La Cour. Prøv at smage på ordene, gentage dem og lyt til ordlyden - MEDARBEJDER UDVIKLINGS SAMTALE - kan du høre det? - Jeg tør slet ikke tænke på, hvordan det kunne udvikle sig.

Jeg kender dig ikke personligt og har ej heller ønske om at komme til det. Det skulle da lige være hvis du skulle komme i tanke om at give dine medarbejdere (nogle af dem du havde i tankerne, da du skrev dit indlæg) en offentlig undskyldning. ■

Er det god ledelse?

Af Allan Iversen, Anne Vangkilde, Brigitta Jespersen, Casper Christensen, Glenn Møller, Jakob Petersen, Kathrine Andersen, Kim Winther, Kristoffer Sørensen, Lisa Sørensen, Michael Tomzak, Morten Tønnesen, Thomas Poulsen, Tue Schoubye og Tue Smollerup – alle Statsfængslet Østjylland.

Nu har vi i den seneste tid hørt og læst meget om "negative betjente" på forskellige anstalter i hele landet.

Nu er den afdeling vi selv har gået/går på, blevet stemplet som negativ og der er flere, der er blevet flyttet

væk fra afdeling C på Statsfængslet Østjylland, på grund af et eller andet, men hvad, det aner vi ikke.

Men efter vores mening har man i den debat der er omkring betjentes opførsel ikke gået efter problemet, nemlig ledelsen.

Det er vores opfattelse at ledelsen fuldstændigt har spillet fallit i disse tider hvor man går så meget op i det psykiske arbejdsmiljø og personalepleje. Man er begyndt at behandle sine medarbejdere, uden tanke for de omkostninger såvel arbejdsmæssigt som personligt dette følger med sig.

For ca. et halvt år siden investerer ledelsen i et to-dages kursus, med fokus på det psykiske arbejdsmiljø herunder stress. Resultatet viser ikke overraskende, at flere personer er stressede. Men hvor er ledelsen så henne, når disse resultater skal bruges til noget konstruktivt, at arbejde på et bedre psykisk arbejdsmiljø? Der er ingen opfølgning. Kun en usynlig ledelse i den forbindelse.

Vi kan kun tale for os selv, og den måde vi er blevet behandlet på.

Sagen drejer sig kort om, at ledelsen i Statsfængslet Østjylland har set sig sure på en flok betjente, der gør tjeneste på fængslets afdeling C.

Tilbage i sommer mente man, at det var i alles interesse, at der blev fjernet to af vores kollegaer, fordi de åbenlyst i ledelsens øjne, havde en negativ indflydelse på afdelingen.

Her må vi så sige at, i vores øjne er de to omtalte kollegaer, de mest arbejdssomme på afdeling C og mindst negative, hvis der overhovedet har været nogle der var negative. De har virkelig lagt mange kræfter i, for at udflytningen fra Horsens Statsfængsel skulle gå så gnidningsløst som muligt. Den ene af de to var sågar for mindre end halvandet år tilbage blevet bedt om, at søge en souschefstilling grundet vedkommendes kva-

DEBAT

lifikationer. Men nu ikke så meget ros, det har vi ikke godt af i Kriminalforsorgen. Vi vil hellere behandles som skidt, eller rettere sagt det er hvad ledelsen tror på.

Men tilbage til sagen. Da det så ikke lykkedes ledelsen, at få de to betjente fjernet, da vores forbund gjorde opmærksom på at i sådanne sager, var der en praksis for hvordan tingene skal foregå, og denne praksis var ikke blevet overholdt fra ledelsens side, måtte de til stor fortrydelse lade sagen gå i sig selv igen.

Men dette var åbenbart ikke nok for ledelsen. Da vi endelig på afdeling C havde en tiltro til at vi skulle til at se frem ad, og have lagt fortiden bag os, blev vi på det nærmeste skudt tilbage til stenalderen af Uddannelsesovervagtimester Flemming La Cour, da man pludselig offentligt kunne læse i Jyllandsposten, at vi alle sammen på afdeling C mere eller mindre er stærkt negativt styrende. Overvagtimesteren bakkes op af inspektør Jørgen Bang og Personalekonsulent Kaj Rasmussen.

Det blev herefter besluttet at, nu skulle der bare flyttes noget personale fra afdeling C og det skulle være her og nu. Som sagt så gjort. De implicerede betjente modtog herefter et brev med posten, hvori vi fik at vide om vi var købt eller solgt, og det endte med, at i løbet af fire dage i december måned blev der flyttet ni mand, uden at vi egentligt blev oplyst nogen grund for hvorfor og hvorfor det skulle gå så hurtigt, og man kunne ikke vente til januar måned. Gad vide hvad ledelsen har tænkt med dette. Var det bare for at vi skulle få ødelagt julen, med vores bekymringer om hvad der så senere skal ske. Man havde ikke tænkt over hvor folk så skulle arbejde, for vi var jo sat ud til vagter på vores tjenesteplan, og dem skulle vi jo overholde. Grundet denne pludselige flytning ved

vi, at der har gået kollegaer rundt på nye afdelinger og bare været i overskud.

Nu kommer vores egentlige spørgsmål til ledelsen eller rettere Flemming La Cour:

Er det i virkeligheden den måde man lever op til nutidens krav om, hvordan man behandler sine medarbejdere på?

Kan det virkelig passe at man ikke kan lede en større virksomhed, uden at ødelægge folks liv?

Vi ved godt at det lyder hårdt når vi siger, at I har ødelagt folk, men i denne her sag, har I virkelig formået, at få drejet sagen ind i en så personlig en retning, at det går ud over vores familieliv. Hvordan tror du, Flemming La Cour, det er når ens samlever eller forældre spørger til om det virkelig kan passe, at det er os og vores kollegaer de skriver om i avisen. Vi bliver jo udstillet som de sande udyr i Jyllandsposten. Alt dette på grund af nogle udsagn fra dig, som vi har meget svært ved, at forstille os du kan bevise.

Hvordan tror du det føles når ens samlever fortæller, at han/hun synes, at efter denne sag er opstartet, har de fleste af os været utrolig opfarende over for familierne, som er helt uden skyld i alt det her? Er det hvad I på ledelsesgangen kalder god personalepleje eller hvad ligger der reelt til grund for dine vanvittige udsagn?

Os bekendt er der vist ikke ret mange af jer på øverste etage af afdeling F, der aner noget som helst om, hvad der foregår rundt om i fængslet. Vi og mange af vores kollegaer er aldrig stødt på dig eller de andre ledere rundt om i anstalten, og vi har jo trods alt været herude i over 1 år. Da vi flyttede herud var vi ellers blevet lovet at ledelsen skulle til, at være en del mere synlig i det daglige.

Derudover kan vi forstå, at det står ligeså sløjt til med besøg på vores uddannelsescenter, hvor I aldrig ænser at

dukke op. Det virker på os som om at det hele bare drejer sig om jeres velbefindende, og så til helvede med os andre der reelt render rundt og får fængslet til at fungere.

Til slut kan vi slet ikke forstå, hvorfor netop du Flemming La Cour af alle er gået ind i denne sag. Os bekendt fra tidligere tider, hvor nogle af os startede, havde du da et utroligt grimt ry for, at være det I kalder PP-dræber. ■

Svar på indlæg

*Af uddannelsesovervagtimester
Flemming la Cour,
Statsfængslet Østjylland.*

Som jeg skrev i mit indlæg i Fængselsfunktionæren i december, må man forvente at der bliver stukket, når man stikker hovedet ind i et hvepsebo, hvilket tilsyneladende så sker nu.

Jeg har ikke yderligere kommentarer, udover at jeg står ved det JEG har skrevet og sagt omkring emnet, hvilket jeg mener, har været nødvendigt.

Mit eneste formål med at blande mig i debatten, har været at få Dansk Fængselsforbund til at indse at de "negative stærke ansatte" findes i vores system, så man kan sætte sig ned, og i fællesskab få løst problematikken vedrørende denne gruppe ansatte, som i mine øjne er altødelæggende for de mange dygtige kolleger, som hver dag udfører et rigtigt godt stykke arbejde, til gavn for både Kriminalforsorgen og de indsatte. ■

*Med venlig hilsen og godt nytår
Flemming la Cour*

DEBAT

De 5 milliarder der blev til håndører

Af fængselsfunktionær
Thomas H. Nielsen,
Arresthuset i Hillerød

Ak ja. Julen er nu overstået. Jeg nåede det hele og fik det jeg ønskede fra min familie og julen blev da også så god og hyggelig som den sig hør og bør. Men politikerne har alligevel ingen gaver til os offentlige ansatte. Gaver er nu så meget sagt. Man kan vel ikke retmæssigt bruge ordet "gave", om noget som burde være et krav. Et ofte anvendt udtryk her i Kriminalforsorgen er begrebet "standard minimum". Dette begreb burde helt naturligt hænge sammen med ordet "lønforhandlinger". Da rygterne i starten af december måned 2007 gik på at Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti samt Dansk Folkeparti havde budt hinanden til kaffe og at samtalen hen over bordet angiveligt skulle dreje sig om offentlige ansattes løn, var jeg nok ikke den eneste der begyndte at glæde mig. Især da det forlød at de tre partier nu var enige om at "nu skal der flere penge på bordet til offentlige ansatte". Det var næsten for godt til at være sandt, tænkte jeg. Jeg tog mig derfor den frihed at skrive til de tre partier.

Her er hvad jeg skrev:

Hej ... Det ser efterhånden ud til at vi offentlige ansatte skal have mere i løn (så meget at det kan mærkes) - eller gør det? Jeg har læst følgende citat flere gange, flere steder, de sidste par dage: "Pengene vil blive givet til lavtlønsgrupper med meget nedslidning, kvindefag, samt faggrupper med rekrutteringsproblemer". Nu bliver jeg konkret: **Tænkes der i den forbindelse på fængselsfunktionærer?** Til orientering er fængsels-

funktionærer for nogle få år siden blevet "kåret" som Danmarks 4. farligste job. Hvis man fjerner de private job fra listen over Danmarks 10 farligste job, så er fængselsfunktionærer KLART nr. 1. Altså: DANMARKS FARLIGSTE OFFENTLIGE JOB. Kriminalforsorgen betaler en forsikring for deres ansatte, der er over 10 gange højere end for eks. politiet og andre sammenlignelige stillinger som falck, brand og redningskorps m.m. Det "sjove" er at en politibetjent får en LANGT højere løn end en fængselsfunktionær gør. Politiets løn ligger min. 2000 kr. højere pr. måned for en given anciennitet. Så derfor vil jeg godt spørge.

Kæmper I også for højere løn til fængselsfunktionærerne?

Her er de svar jeg fik:

Thomas Adelskov

– **Socialdemokraterne:**

Kære Thomas. Vi mener at det nu er nødvendigt at sikre bedre løn og konkurrencevilkår i forhold til løn og ansættelsesforhold i den private sektor. Derfor har vi foreslået, at der afsættes 5 milliarder ekstra til overenskomstforhandlingerne. Vi har valgt, ikke at pege på hvem der skal have pengene, fordi det er op til forhandlingerne og parterne, men som du selv skriver har vi peget på nogle temaer som vi syntes er relevante at inddrage når pengene skal fordeles. Her er fængselsfunktionærer en af de grupper der falder ind under "meget nedslidning og rekrutteringsproblemer".

Lars – SFs partikontor:

Hej Thomas. Tak for din mail. Vi ønsker fra SFs side ikke at blande os i, hvad arbejdsmarkedets parter finder ud af, men har med et vist held fået afsat flere penge til den offentlige sektors lønmidler overordnet set. Herfra er det så arbejdsmarkedets parter, der forhandler

om løn og arbejdsforhold, så derfor kan vi ikke sige, hvem der præcist får flere penge, hvor mange penge, det drejer sig om osv. SFs politik er dog klar: Vi ønsker på sigt, at det lønofferslæb, der er mellem det offentlige og det private skal væk, så arbejdet i den offentlige sektor aflønnes bedre end i dag.

Solvej Kjeldgaard – Sekretær for Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti:

Kære Thomas H. Nielsen. Mange tak for din mail, som er læst med stor interesse, og som jeg har videresendt til Kristian Thulesen Dahl til hans orientering. Med hensyn til de offentlige lønninger er det som bekendt lykkedes for Dansk Folkeparti i samarbejde med Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti at presse regeringen til at lægge cirka fem milliarder kroner på bordet over de næste tre år til løstigninger i det offentlige. Det har vi arbejdet meget hårdt for, og uden vores medvirken havde der ikke været sat penge af. Vi har desværre ikke været i stand til at gennemtrumfe en øremærkning af pengene til de lavest lønnede i plejesektoren, som det hele tiden har været Dansk Folkepartis intention. Vi kæmpede hårdt for det, men både Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti mente, det ville gå ud over "den danske model". Dermed var der ikke flertal for vores krav om primært at tilgodese ansatte inden for pleje- og omsorgssektoren. Men vi valgte alligevel at nikke til regeringens tilbud. Vi tror og håber på, at fagbevægelsen nu er ansvarlig nok til at fordele pengene, så de kommer de lavestlønnede til gode. På LO's kongres for nylig blev det sagt, at "alle offentligt ansatte skal have en bedre aflønning med vægt på en solidarisk prioritering af de lavtlønnede, som

DEBAT

ikke mindst findes inden for de typiske kvindefag". Det forventer vi, at fagbevægelsen nu lever op til, når de nye overenskomster skal indgås.

Jeg vil godt takke partierne for et hurtigt svar. Men dermed ophører min tilfredshed også. Måske lige med undtagelse af at Thomas Adelskov slutter af med at erkende ... *at fængselsfunktionærer er en af de grupper der falder ind under "meget nedslidning og rekrutteringsproblemer".* Man burde sende partierne et

stykke håndsæbe. For de står allerede henne ved vasken. Eller også trænger de til at få vasket deres mund med sæbe. Sikke en omgang munddiarré! Vi har nu fået bekræftet at det er de færreste politikere der er i stand til at komme med et klart svar. Alle fraskriver de sig nu ansvaret og skubber aben videre til arbejdsmarkedets parter. Begge sider af folketingsalen tror ulykkeligvis at faren er drevet over, denne gang. Jeg tror anderledes. Mit bedste bud er, at der bliver om ikke slåskamp, så i hvert fald kamp om

HVER en øre, til forårets lønforhandlinger og jeg håber at vores forhandler har lært begrebet "standard minimum" udenad og at det ligger helt fremme på tungen. Desværre tror jeg også at der bliver storkonflikt i to til tre uger. Jeg ved godt at vi ikke må vise MODVILJE ved at strejke. Men vi må godt vise vores VILJE ved at møde op på Christiansborg og andre steder i landet hvor der demonstreres for bedre løn og arbejdsvilkår for offentlige ansatte. ■

NAVNE

30 ÅR - 1 SYGEDAG Overvagtimester Niels Jørgen Jonesen, Arresthuset i Sønderborg

Efter 38 år i Kriminalforsorgen, takker overvagtimester Niels Jørgen Jonesen af og starter et nyt kapitel i sit liv. I de 30 år han har været i Sønderborg, har han kun haft en enkelt fraværsdag. Dette er et gennemgående træk ved Jone, da man sjældent finder en venligere og mere tjenesteivrig kollega. Der efterlades et stort tomrum og kollegerne får mere at bestille når Jone går ud af døren den 29. februar 2008.

Jone og Sis har valgt at flytte fra Sønderjylland tilbage til det fynske i Nyborg. Man kan jo sige at ringen så er sluttet, da det var der han startede for 38 år siden.

Vi håber alle for jer, at I nu får mere tid til at rejse. Især Caribien står jeres hjerter nært. Vi er sikre på, at dine duer i tiden fremover vil få en endnu bedre pleje og vi tror at du kan hjemtage endnu flere flotte præmier end tidligere.

Alle dine kolleger håber du slipper for at melde dig syg i mindst 30 år mere og ønsker dig og Sis al mulig held og lykke i fremtiden.

Personalet i Arresthuset i Sønderborg

NAVNE

25 års jubilæum Fængselsfunktionær Hans Jacobsen, Arresthuset i Sønderborg

Bedre sent end aldrig!

Den 1. august 2007 kunne fængselsfunktionær Hans Jacobsen fejre sit 25 års jubilæum i Statens tjeneste.

Hans startede i Kriminalforsorgen den 1. august 1981 på Anstalten ved Herstedvester, hvor han var indtil 1994, dog lige med en periode på et år "uden for nummer" hvor han fik et godt tilbud om at blive værkstedsleder i forsvaret. Han fandt dog hurtigt ud af at det var i Kriminalforsorgen, han skulle gøre tjeneste. (Hans er også uddannet lastvognsmekaniker).

I efteråret 1994 startede Hans på Statsfængslet i Ringe - han er jo fynbo.

Dog kunne han ikke sige nej til en stilling i det sønderjyske, nærmere betegnet Arresthuset i Sønderborg, hvor

han startede i foråret 2003 og har gjort tjeneste lige siden.

Med Hans har vi i Sønderborg fået en kollega, der har den store interesse i computeren og han viger ikke før han har fået løst opgaven.

I fritiden er Hans en passioneret motionscykelrytter. Han cykler både sommer og vinter i al slags vejr og det bliver til ikke mindre end ca. 10.000 km om året.

Selv om det er lidt sent du kommer i bladet, så ønskes du et stort tillykke med jubilæet.

Og det er jo ikke nogen hemmelighed, at du den 31. maj 2008 går på pension - også her ønsker vi dig og din familie nogle rigtig gode og lykkebringende år.

*På vegne af personalet
i Arresthuset i Sønderborg*

*Kenni Jensen
Tillidsmand*

25 års jubilæum Hans Jørn Hjorthmose Hansen, Arresthuset i Silkeborg

Vores gode kollega Hans Jørn Hjorthmose Hansen er fra den tid, hvor det ypperste man kunne blive, var fængselsoverbetjent. Hans Jørn havde den 1. februar 2008 været ansat i 25 år i Kriminalforsorgen, nu med titel af fængselsfunktionær. Han startede sin karriere i Kriminalforsorgen ved Statsfængslet i Nr. Snede den 1. februar 1983, og var ansat der indtil han den 1. april 1995 kom til Arresthuset i Silkeborg, hvor vi siden har haft glæde af hans arbejdskraft.

Han har velvilligt fulgt med tiden og de nye udfordringer jobbet som fæng-

selsfunktionær indeholder. Selv IT verdenen med Klientensystemets finurligheder og adgang til kriminalregistret håndterer Hans på fornemteste vis. Ekstraopgaver tager han også gerne, bl.a. styrer han med sikker hånd regnskabet for vores lille lokale idrætsforening.

Idræt har også hans store interesse. Mange timer bruges i Silkeborg hallerne når BSV spiller, både som tilskuer, men også som kontrollør, udover at han også stadig står en god målmand for veteranholdet i håndbold. Han bruger også gerne ledige stunder med fiskestangen i

de lokale vande, bare der følger lidt "hygge" med.

De lange weekender i arresten lader også til tider en ledig stund fri, hvor Hans godt kan nå at producere 200-300 hjemmerullede smøger samtidig med overvågning af en håndboldkamp.

Alle i arresten ønsker hjertelig tillykke med dagen, og vi glæder os til fortsat godt samarbejde.

*På personalets vegne
Jan Normann*

GENERALFORSAMLINGER

Dansk Fængselsforbunds HERSTEDVESTER AFDELING

afholder
ordinær generalforsamling
tirsdag den 18. marts 2008
kl. 14.30 i personalehuset.

Indkomne forslag skal være bestyrelsen
i hænde senest tirsdag den 4. marts 2008.

På bestyrelsens vegne
John Rasmussen
Formand

AO- Fyn
holder
generalforsamling
torsdag den 27. marts 2008
kl. 15.00

i City Bowling, Rugårdsvej 46,
5000 Odense C.

På bestyrelsens vegne
Allan Kjær
Formand

Generalforsamling 2008

Dato: 26. marts 2008
Sted: Hotel Scandic, Udgårdsvej 2,
Silkeborg
Start: kl. 16.45
Indskrivning: kl. 16.00 - 16.30

Efter generalforsamlingen bliver der
serveret flæskesteg med sovs,
kartofler og rødkål.

På bestyrelsens vegne
Robert Filtenborg Demény
Afdelingsformand

FÆNGSELSFUNKTIONÆRERNES ORGANISATION

PÅ KØBENHAVNS FÆNGSLER
afholder
ORDINÆR GENERALFORSAMLING
den 13. marts 2008 kl. 15.30
i Valby Medborgerhus
Toftegårds Plads, 2500 Valby

Indkaldelse, dagsorden samt beretning udsendes
den 28. februar 2008.

Der er spisning fra kl. 14.00.
Tilmelding hertil skal være bestyrelsen i hænde
senest den 3. marts 2008.

Med venlig hilsen
Bestyrelsen

GENERALFORSAMLINGER

Lederforeningen under Dansk Fængselsforbund

afholder
ordinær generalforsamling
onsdag den 5. marts kl. 10.00

på
Hotel Nyborg Strand
Østerøvej 2
5800 Nyborg

På foreningens vegne
Jan Pedersen
Formand

Dansk Fængselsforbund Lokalafdelingen i Sdr. Omme

afholder
ordinær generalforsamling
onsdag den 12. marts 2008 kl. 15.00
i Personalehuset, Holdgårdsvej 91.

På afdelingens vegne
Peter Kempf Pedersen

PERSONALEORGANISATIONEN VED STATSFÆNGSLET I RINGE

AFDELING AF DANSK FÆNGSELSFORBUND
BOLTINGGÅRDSVEJ 10 - 12
TELEFON 7255 3472

GENERALFORSAMLING
TORS DAG DEN 6. MARTS 2008 KL. 19.00
afholdes på fængslet
og indledes med spisning kl. 18.00

På bestyrelsens vegne
Erling Grønholt, Formand

LOKALAFDELINGEN PÅ SØBYSØGÅRD

AFHOLDER
GENERALFORSAMLING
DEN 11. MARTS 2008 KL. 19.00
I LEJLIGHEDEN

På bestyrelsens vegne
Jan Nielsen
Formand

GENERALFORSAMLINGER

Afdelingen i Vridsløselille

afholder

ORDINÆR GENERALFORSAMLING

TORSDAG DEN 27. MARTS 2008

KL. 14.00

I FÆNGSLETS PERSONALEHUS

*På bestyrelsens vegne
Michael Kaj Jensen,
Formand*

Dansk Fængselsforbunds lokalafdeling i Nr. Snede

afholder ordinær generalforsamling
mandag den 17. marts 2008 kl. 18.30 i bolig 1.

Dagsorden ifølge lovene.

I forlængelse af den ordinære generalforsamling
afholder lokalafdelingen en

ekstraordinær generalforsamling,

hvor forslag til vedtægtsændring
(vedrørende antallet af bestyrelsesmedlemmer)
vil blive behandlet.

*På afdelingens vegne
Hans-Jacob Petersen*

Dansk Fængselsforbund

DF - Østjylland

Der indkaldes hermed til ordinær generalforsamling i DF - Østjylland

TIRSDAG DEN 12. MARTS 2008 KL. 15.00 I PERSONALEHUSET.

Indkomne forslag skal være formanden i hænde senest 8 dage før afholdelsen
af den ordinære generalforsamling, hvorefter dagsordenen udsendes.

Medlemmer, som på grund af tjeneste, sygdom eller ferie, er forhindret i at deltage
kan afgive stemme ved fuldmagt.

Forbundssekretær Ina Rasmussen vil deltage i generalforsamlingen og sædvanen tro vil
DF - Østjylland selvfølgelig være vært ved et lettere traktement.

*På vegne af DF - Østjylland
Connie Thonsgaard, Formand*

Giv os dine penge i et år
og få **5 %** i rente

Medlemsfordel

• Skynd dig, der er kun 300 mio. kr. i puljen • Indsæt min. 50.000 kr. - max. 500.000 kr. •

Opret en **ÅrsGaranti** senest den 15. marts 2008

– ring **3378 1913** nu!

bedst til private

LÅN & SPAR[®]
BANK

ÅrsGaranti udløber 15. marts 2009. Hvis du hæver inden denne dato, betaler du et gebyr på 1,5 % af det hævede beløb.

Lån & Spar Bank forbeholder sig ret til at lukke for nye indskud, når puljen på 300 mio. kr. er brugt.

Læs mere om betingelserne på www.fsaengselsforbundsbank.dk

Har du Danmarks bedste forsikringer?

Masser af fordele ved dit medlemskab af Dansk Fængselsforbund

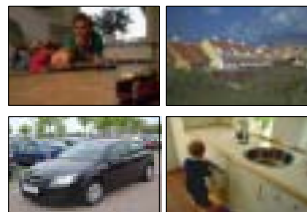
At være medlem af **Dansk Fængselsforbund** har mange fordele – bl.a. at du og din familie kan tegne Danmarks bedste forsikringer i **Tjenestemændenes Forsikring** – uanset om du er tjenestemand eller ej!

Men det er ikke blot familien, der bor hos dig, vi kan forsikre – vi kan nemlig også tilbyde at tegne forsikringer til dine voksne børn – uanset alder og bopæl i Danmark – blot du er kunde hos os.

Ingen selvrisiko

I Tjenestemændenes Forsikring har vi ingen selvrisiko på indbo- og villaforsikringernes hoveddækninger. For det er netop her, at mange skader anmeldes.

Vi har f.eks. pr. 1. oktober 2007 fjernet selvrisikoen for skader på skjulte rør og kabler der er over 20 år. Tidligere var selvrisikoen på kr. 2.500,-, men nu er der altså **ingen selvrisiko**. Dette gælder naturligvis også hvis du allerede i dag har en villaforsikring hos os.

Lave præmier

Selv om vi har Danmarks bedste forsikringer er vi også meget konkurrencedygtige.

Klik ind på www.tjm-forsikring.dk og se vores præmieeksempler – så vil du hurtigt opdage, at det kan betale sig at være hel-kunde i **Tjenestemændenes Forsikring**.

Send kupon'en i dag

Du kan også blot sende os den kupon du finder nederst på siden – porto er betalt – eller sende en mail til: tjm@tryg.dk. Så sørger vi for, at du får et uforpligtende tilbud på dine forsikringer.

Du er naturligvis altid velkommen til at ringe til vort hovedkontor på telefon **70 33 28 28** mandag til torsdag mellem kl. 8:00 og 17:30 samt fredag mellem kl. 8:00 og 16:00, så henviser vi til din lokale forsikringstillidsmand.

klip

Ramsingsvej 28 A, 2500 Valby

Har du Danmarks bedste forsikringer?

Jeg er medlem af **Dansk Fængselsforbund** - og ønsker et uforpligtende tilbud på mine forsikringer.

Jeg er i dag forsikret i: _____

Jeg er i dag forsikret i **Tjenestemændenes Forsikring** og ønsker en gennemgang af mine forsikringer – så jeg kan se om jeg er rigtigt forsikret!

Jeg har cpr.nr. eller policenummer: _____

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ By: _____

Tlf. privat: _____ Evt. mobil telefon: _____

Evt. mail: _____

Tjenestemændenes Forsikring
+++ 2828 +++
2500 Valby